

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI PRIVREDNI SUD U ISTOČNOM SARAJEVU
Broj: 61 0 Ps 011756 23 Ps 2
Istočno Sarajevo, 06.12.2023. godine

Okružni privredni sud u Istočnom Sarajevu, sudija Sandra Radoš-Čatak, u pravnoj stvari tužitelja „Bukom - Prom“ d.o.o. Vlasenica, kojeg zastupa zakonski zastupnik - direktor B. K. i punomoćnik advokat Nenad Rubež iz Zvornika, protiv tuženog ZEDP „Elektro - Bijeljina“ a.d. Bijeljina, RJ „Elektro distribucija“ Vlasenica, kojeg zastupa zakonski zastupnik - direktor N. Č. i punomoćnici Veran Krsmanović, Nikola Čeklić, Blagiša Lukić, Milenko Zelenović i Savo Marković, advokati iz Bijeljine, radi naknade štete v.s. 403.300,00 KM, nakon ročišta za glavnu raspravu održanog dana 06.11.2023. godine u prisustvu punomoćnika tužitelja i tuženog, dana 06.12.2023. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Obvezuje se tuženi ZEDP „Elektro - Bijeljina“ a.d. Bijeljina, RJ „Elektro distribucija“ Vlasenica, da tužitelju „Bukom - Prom“ d.o.o. Vlasenica zbog prekida u isporuci električne energije u periodu od 11.07.2015. godine do 31.12.2017. godine, nadoknadi štetu i to:

- štetu za isplatu obveza prema radnicima po osnovu bruto plaća za vrijeme za koje nisu radili zbog prekida isporuke električne energije i za vrijeme priprema za rad do potpune uspostave proizvodnje i to u periodu od 11.07.2015. godine do 31.12.2015. godine u iznosu od 1.687,33 KM sa zakonskim zateznim kamatama počev od 01.01.2016. godine do isplate, u periodu od 01.01.2016. godine do 31.12.2016. godine u iznosu od 4.951,66 KM sa zakonskim zateznim kamatama počev od 01.01.2017. godine i u periodu 01.01.2017. godine do 31.12.2017. godine u iznosu od 7.480,98 KM sa zakonskim zateznim kamatama počev od 01.01.2018. godine do isplate;
- štetu nastalu zbog zastoja u sušarama na oštećenju drvnih sortimenata daske i to u periodu od 11.07.2015. godine do 31.12.2015. godine u iznosu od 39.487,25 KM sa zakonskim zateznim kamatama počev od 01.01.2016. godine do isplate, u periodu od 01.01.2016. godine do 31.12.2016. godine u iznosu od 82.164,50 KM sa zakonskim zateznim kamatama počev od 01.01.2017. godine do isplate i u periodu od 01.01.2017. godine do 31.12.2017. godine u iznosu od 155.030,20 KM sa zakonskim zateznim kamatama počev od 01.01.2018. godine do isplate;
- štetu za izgubljenu dobit u periodu od 11.07.2015. godine do 31.12.2015. godine u iznosu od 11.762,17 KM sa zakonskim zateznim kamatama počev od 01.01.2016. godine do isplate, za period od 01.01.2016. godine do 31.12.2016. godine u iznosu od 27.222,03 KM sa zakonskim zateznim kamatama počev od 01.01.2017. godine do isplate i za period od 01.01.2017. godine do 31.12.2017. godine iznos od 39.321,34 KM sa zakonskim zateznim kamatama počev od 01.01.2018. godine do isplate.

Obvezuje se tuženi da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 44.400,36 KM.

Odbija se tužitelj sa zahtjevom da mu tuženi naknadi troškove postupka u iznosu od 24.300,44 KM.

Obrazloženje

Tužitelj „Bukom - Prom“ d.o.o. Vlasenica (u daljnjem tekstu tužitelj) je dana 14.03.2018. godine podnio tužbu ovom sudu protiv tuženog ZEDP „Elektro - Bijeljina“ a.d. Bijeljina, RJ „Elektrodistribucija“ Vlasenica, radi naknade štete u iznosu od 403.300,00 KM.

U tužbi kao i tokom postupka tužitelj je naveo da je sa tuženim zaključio ugovore o snabdijevanju električnom energijom broj 2590-10/14DE od 31.12.2014 godine, broj 1647-23/15IT od 23.12.2015 godine i broj 2135-44/16 IT od 13.03.2017 godine, da se on kao potrošač i kupac pridržavao svojih ugovornih obveza, uredno plaćao obveze prema ispostavljenim računima, a da tužena s druge strane nije ispunjavala svoje ugovorne obveze, jer je neuredno isporučivala električnu energiju uslijed čega je tužitelj pretrpio znatnu materijalnu štetu. Istakao je da je u 2015. godini bilo oko 49 nenajavljenih prekida u isporuci električne energije, u 2016. godini oko 76 takvih prekida, a u 2017. godini oko 118 nenajavljenih prekida u isporuci električne energije uslijed čega su se njegove mašine i pogoni neplanski odmah zaustavljali, zaustavljao se proces sušenja daske i drugih drvnih sortimenata u sušarama, proces parenja daske u parionicama, proces proizvodnje peleta i sušara za sušenje peleta, te pogoni za proizvodnju finalnih proizvoda namještaja i drugih proizvoda.

Nadalje je naveo da ima 6 sušara i parionice za sušenje i parenje daske, da je proces sušenja na električni pogon i da se prestankom isporuke električne energije taj proces zaustavlja, uslijed čega nastaju oštećenja na dasci i drugim sortimentima u sušarama, jer prestaju sa radom grijači, ventilacija i drugi uređaji, a oštećenja se ogledaju u promjeni u boji daske, prozукlosti (truljenju), zelenilu, crnilu i drugih oštećenja daske, zbog čega takva daska nije više pogodna za daljnju finalnu obradu i ista se uništava, a to sve uslijed prekida u opskrbi električnom energijom, da je u prosjeku nastupila šteta za svako sušenje od 10 do 20 % daske koja se nalazila u procesu proizvodnje i da je tužitelj za svaku godinu pretrpio štetu zbog oštećenja daske uslijed zastoja sušara i parionice i to za period od 11.07.2015. godine do 31.12.2015. godine u iznosu od 38.000,00 KM, u periodu od 01.01.2016. godine do 31.12.2016. godine u iznosu od 72.000,00 KM i u periodu od 01.01.2017. godine do 31.12.2017. godine u iznosu od 76.000,00 KM.

Pored toga tužitelj je naveo da je u spornom periodu imao angažirano 78 radnika za koje je isplaćivao plaće, tople obroke, HTZ opremu i druge zakonske obveze koje ima prema radnicima u obliku norme – satnice, a koje obveze mora plaćati i za vrijeme prekida opskrbom električnom energijom, odnosno za vrijeme zastoja mašina na kojima ti radnici rade. Isto tako bio je prinuđen angažirati zaposlene na otklanjanju posljedica prekida rada uslijed nestanka električne energije i pripremu pogona za nastavak normalnog procesa proizvodnje i zbog toga je imao financijske izdatke uslijed angažiranja radnika za vrijeme prekida isporuke električne energije i za vrijeme priprema mašina i uspostave potpunog procesa rada koji je bio do prekida, radi čega je za svaku godinu pretrpio štetu zbog isplate plaća, poreza i doprinosa, toplog obroka i drugih obveza koje ima prema radniku i to za period od 11.07.2015. godine do 31.12.2015. godine u iznosu od 8.900,00 KM, u periodu od 01.01.2016. godine do 31.12.2016. godine u iznosu od 16.200,00 KM i u periodu od 01.01.2017. godine do 31.12.2017. godine u iznosu od 22.200,00 KM.

Osim toga tužitelj je u tužbi naveo da je uslijed prestanka u isporuci električne energije dolazilo i do zastoja pogona za proizvodnju peleta i štete u vidu oštećenja smjese za pelet i procesu sušenja peleta, tako da je smjesa postajala tvrda, trebalo ju je ponovno mljeti mješati što je produžavalo proces pripreme za 50 %, a kod već pripremljene smjese pelet koja se nalazi

u sušari dolazilo je do raspadanja peleta i oko 50 % peleta iz sušare moralo se vratiti na početni proces mljevenja, mješanja i sušenja, na koji način se produžavao proces proizvodnje peleta uslijed čega je tužitelj trpio štetu u vidu vremena plaćanja radnika i u vidu izgubljene dobiti, jer bi, da se proces odvijao bez prekida, proizveo planirane količine peleta i ostvario zaradu, tako da je za vrijeme za koje pogoni za proizvodnju peleta nisu radili i za vrijeme priprema za ponovnu uspostavu normalnog procesa te proizvodnje pretrpio štetu u vidu izgubljene dobiti i to za period od 11.07.2015. godine do 31.12.2015. godine u iznosu od 28.000,00 KM, u periodu od 01.01.2016. godine do 31.12.2016. godine u iznosu od 68.000,00 KM i u periodu od 01.01.2017. godine do 31.12.2017. godine u iznosu od 74.000,00 KM.

U toku postupka ostao je kod svojih tvrdnji da je uslijed velikog broja prekida u isporuci električne energije trpio štetu u vidu obične štete i izmakle dobiti, a nakon provedenih vještačenja uredio je svoj tužbeni zahtjev u pogledu visine za sve tražene vidove štete na način da je smanjio svoj tužbeni zahtjev, pa je tražio da mu tuženi naknadi štetu zbog isplate plaća, poreza i doprinosa, toplog obroka i drugih obveza koje ima prema radnicima i to za period od 11.07.2015. godine do 31.12.2015. godine u iznosu od 1.687,33 KM, u periodu od 01.01.2016. godine do 31.12.2016. godine u iznosu od 4.951,66 KM i u periodu od 01.01.2017. godine do 31.12.2017. godine u iznosu od 7.480,98 KM, štetu zbog oštećenja daske uslijed zastoja sušara i parionice i to za period od 11.07.2015. godine do 31.12.2015. godine u iznosu od 39.487,25 KM, u periodu od 01.01.2016. godine do 31.12.2016. godine u iznosu od 82.164,50 KM i u periodu od 01.01.2017. godine do 31.12.2017. godine u iznosu od 155.030,20 KM, a za štetu u vidu izgubljene dobiti u periodu od 11.07.2015. godine do 31.12.2015. godine iznos od 11.762,17 KM, u periodu od 01.01.2016. godine do 31.12.2016. godine iznos od 27.222,03 KM i u periodu od 01.01.2017. godine do 31.12.2017. godine iznos od 39.321,34 KM, sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom za svaki vid štete i za svaki godišnji period koji je tražio. Troškove postupka je tražio prema opredjeljenom troškovniku.

U odgovoru na tužbu kao i tokom postupka tuženi je osporio tužbeni zahtjev u cijelosti i istakao da sud nije nadležan da postupa u ovakvim predmetima jer je Opštim uvjetima za isporuku i snabdijevanje električnom energijom u odredbi člana 108 propisano da u slučaju da krajnji kupac sa distributerom ne postigne sporazum oko naknade eventualne štete zbog obustave isporuke električne energije može pokrenuti postupak pred Regulatornom komisijom čije odluke su konačne i protiv kojih je moguće pokrenuti upravni spor, pa budući da se tužitelj nije obratio tuženom sa zahtjevom za naknadu štete, niti je pred Regulatornom komisijom pokrenuo postupak, to je njegova tužba nedopuštena i istu je trebalo odbaciti.

Osim toga je naveo da dokazi koje je tužitelj priložio uz tužbu: evidencije nestanka struje koje je vodio tužitelj, predstavljaju jednostrane akte tužitelja i ne mogu biti relevantan dokaz u sudskom postupku, da se postavlja pitanje ispravnosti tužiteljevih instalacija i uređaja za napajanje električnom energijom, da postoji i tužiteljeva odgovornost, budući da se bavi osjetljivom djelatnošću kojoj je neophodno neprestano napajanje električnom energijom i da tuženi ne može biti odgovoran za navodnu štetu koju je tužitelj pretrpio, jer nije prekršio odredbe Općih uvjeta za isporuku i snabdijevanje električnom energijom i ugovora o snabdijevanju.

U završnom izlaganju tuženi je ostao kod tih svojih navoda pa je istakao da tužitelj nije dokazao da je pretrpio štetu kako ju je konačno opredjelio nakon provedenih dokaza. Naveo je da je vještak elektro struke utvrdio veći broj prekida nego što je to tuženi tražio, da prekidi koje vještak pripisuje tuženom predstavljaju proizvoljan i neobjektivan, te osobni stav vještaka bez pozivanja na podzakonske ili zakonske akte i da se vještak neosnovano upustio u ocjenu ulaganja u mrežu iako elektroenergetski sistem tuženog nije ni obišao. Pored toga tuženi je istakao da vještak mašinske struke nije mogao utvrđivati izgubljenu zaradu jer se ista može utvrditi samo na temelju financijskog vještačenja, da je taj vještak svoj nalaz zasnovao

isključivo na pretpostavkama i da nikako nije mogao uzeti da je vrijednost drvnog sortimenta 550 KM po m³ nego 400,00 KM po m³, a pogotovo jer se radi o velikoj količini građe od 503,059 metara kubnih. Nadalje je istakao da ni vještak financijske struke nije odgovorio zadatku u onom dijelu u kojem se nije konkretno izjasnio da li je tužitelj prijavljivao pretrpljenu štetu UIO BiH, da li je vještak utvrdio iznos prijavljene štete, da li je utvrdio iznos na koji je obračunat PDV, da li je utvrdio iznos gubitaka po navedenim osnovama koji je evidentiran u završnom računu tužitelja za predmetni period, jer je taj vještak na sva ta pitanja dao paušalne odgovore bez dublje analize suštine postavljenih zadataka. Na kraju je naveo da je svjedočenje svjedoka B. D. potvrdilo njegove navode da je on kao distributer poduzeo sve aktivnosti kako bi omogućio isporuku električne energije tužitelju, te da je tužitelj obavještavan o najavljenim prekidima. Predložio je da sud konačno opredjeljeni tužbeni zahtjev tužitelja odbije u cijelosti, a troškove postupka je tražio prema opredjeljenom troškovniku.

U dokaznom postupku na glavnoj raspravi izvedeni su uvidom i čitanjem sljedeći materijalni dokazi: rješenje Okružnog privrednog suda Istočno Sarajevo broj 061-0-reg-Z-15-001 604 od 25.12.2015. godine, Ugovor o snabdjevanju br.2590-10/14DE od 31.12.2014. godine, Ugovor o snabdjevanju broj 1647-23/15IT od 23.12.2015. godine, Ugovor o snabdjevanju broj 2135-44/16 IT od 13.03.2017. godine, Ugovor o kreditu 09401/2015 od 09.11.2015. godine, Ugovor o kreditu 0433255 od 30.11.2016. godine, Ugovor o overdraft kreditu 5550000026968928 od 20.04.2016. godine, Tabelarni pregled prekida nenajavljenih prekida isporuke električne energije koji je tužitelj vodio, odgovor tužene na zahtjev od 31.01.2018. godine, Porezne prijave uplate poreza i doprinosa za angažirane radnike u periodu od 11.07.2015. god. do 31.12.2017. godine, nalog br. 24-07/15 za sušaru „Nardi 2“ za period od 19.07.2015. do 18.08.2015. godine i zapisnik o šteti sačinjen 18.08.2015. godine, nalog br. 25-07/15 za sušaru „Verma 2“ za period od 24.07.2015. do 01.09.2015. godine i zapisnik o šteti sačinjen 01.09.2015. godine, nalog br. 26-08/15 za sušaru „Verma 1“ za period od 03.08.2015. do 29.08.2015. godine i zapisnik o šteti sačinjen 29.08.2015. godine, nalog br. 27-08/15 za sušaru „Nardi 1“ za period od 07.08.2015. do 06.09.2015. godine i zapisnik o šteti sačinjen 06.09.2015. godine, nalog br. 28-08/15 za sušaru „Nardi 2“ za period od 22.08.2015. do 12.09.2015. godine i zapisnik o šteti sačinjen 12.09.2015. godine, nalog br. 29-09/15 za sušaru „Verma 1“ za period od 04.09.2015. do 01.10.2015. godine i zapisnik o šteti sačinjen 01.10.2015. godine, nalog br. 30-09/15 za sušaru „Verma 2“ za period od 05.09.2015. do 07.10.2015. godine i zapisnik o šteti sačinjen 07.10.2015. godine, nalog br. 31-09/15 za sušaru „Nardi 1“ za period od 07.09.2015. do 02.10.2015. godine i zapisnik o šteti sačinjen 02.10.2015. godine, nalog br. 32-09/15 za sušaru „Nardi 2“ za period od 14.09.2015. do 12.10.2015. godine i zapisnik o šteti sačinjen 12.10.2015. godine, nalog br. 33-10/15 za sušaru „Verma 1“ za period od 05.10.2015. do 04.11.2015. godine i zapisnik o šteti sačinjen 04.11.2015. godine, nalog br. 34-10/15 za sušaru „Nardi 1“ za period od 06.10.2015. do 31.10.2015. godine i zapisnik o šteti sačinjen 31.10.2015. godine, nalog br. 35-10/15 za sušaru „Verma 2“ za period od 12.10.2015. do 11.11.2015. godine i zapisnik o šteti sačinjen 11.11.2015. godine, nalog br. 36-10/15 za sušaru „Nardi 1“ za period od 01.11.2015. do 07.11.2015. godine i zapisnik o šteti sačinjen 07.11.2015. godine, nalog br. 37-10/15 za sušaru „Nardi 2“ za period od 17.10.2015. do 20.11.2015. godine i zapisnik o šteti sačinjen 20.11.2015. godine, nalog br. 38-11/15 za sušaru „Verma 1“ za period od 09.11.2015. do 07.12.2015. godine i zapisnik o šteti sačinjen 07.12.2015. godine, nalog br. 39-11/15 za sušaru „Nardi 1“ za period od 10.11.2015. do 09.12.2015. godine i zapisnik o šteti sačinjen 09.12.2015. godine, nalog br. 40-11/15 za sušaru „Nardi 2“ za period od 21.11.2015. do 08.12.2015. i zapisnik o šteti sačinjen 08.12.2015. godine, nalog br. 41-11/15 za sušaru „Verma 2“ za period od 14.11.2015. do 07.12.2015. godine i zapisnik o šteti sačinjen 07.12.2015. godine, Nalog br. 42-12/15 za sušaru „Verma 1“ za period od 10.12.2015. do 08.01.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 08.01.2016. g. Nalog br. 43-

12/15 za sušaru „Verma 2“ za period od 12.12.2015. do 15.01.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 15.01.2015. g. Nalog br. 44-12/15 za sušaru „Nardi 2“ za period od 14.12.2015. do 09.01.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 09.01.2016. g. Nalog br. 45-12/15 za sušaru „Nardi 1“ za period od 16.12.2015. do 11.01.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 11.01.2016. g. Nalog br. 46-01/16 za sušaru „Verma 1“ za period od 12.01.2016. do 08.02.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 08.02.2016. g. Nalog br. 47-01/16 za sušaru „Nardi 2“ za period od 13.01.2016. do 12.02.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 12.02.2016. godine, Nalog br. 48-01/16 za sušaru „Nardi 1“ za period od 16.01.2016. do 18.02.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 18.02.2016. godine, Nalog br. 49-01/16 za sušaru „Verma 2“ za period od 22.01.2016. do 24.02.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 24.02.2016. godine, Nalog br. 50-02/16 za sušaru „Verma 1“ za period od 16.02.2016. do 18.03.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 18.03.2016. godine, nalog br. 51-02/16 za sušaru „Nardi 2“ za period od 20.02.2016. do 16.03.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 16.03.2016. godine, Nalog br. 52-02/16 za sušaru „Nardi 1“ za period od 24.02.2016. do 23.03.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 23.03.2016. godine, Nalog br. 53-03/16 za sušaru „Verma 2“ za period od 01.03.2016. do 01.04.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 01.04.2016. godine, Nalog br. 54-03/16 za sušaru „Nardi 2“ za period od 23.03.2016. do 14.04.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 14.04.2016. godine, Nalog br. 55-03/16 za sušaru „Verma 1“ za period od 26.03.2016. do 27.04.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 27.04.2016. godine, Nalog br. 56-03/16 za sušaru „Nardi 1“ za period od 31.03.2016. do 03.05.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 03.05.2016. godine, Nalog br. 57-04/16 za sušaru „Verma 2“ za period od 04.04.2016. do 30.04.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 30.04.2016. godine, Nalog br. 58-04/16 za sušaru „Nardi 2“ za period od 20.04.2016. do 18.05.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 18.05.2016. godine, Nalog br. 59-05/16 za sušaru „Verma 1“ za period od 04.05.2016. do 01.06.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 01.06.2016. godine, Nalog br. 60-05/16 za sušaru „Verma 2“ za period od 07.05.2016. do 09.06.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 09.06.2016. godine, Nalog br. 61-05/16 za sušaru „Nardi 1“ za period od 12.05.2016. do 08.06.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 08.06.2016. godine, Nalog br. 62-05/16 za sušaru „Nardi 2“ za period od 27.05.2016. do 18.06.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 18.06.2016. godine, Nalog br. 63-06/16 za sušaru „Verma 1“ za period od 08.06.2016. do 06.07.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 06.07.2016. godine, Nalog br. 64-06/16 za sušaru „Verma 2“ za period od 18.06.2016. do 20.07.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 20.07.2016. godine, Nalog br. 65-06/16 za sušaru „Nardi 1“ za period od 20.06.2016. do 18.07.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 18.07.2016. godine, Nalog br. 66-06/16 za sušaru „Nardi 2“ za period od 24.06.2016. do 21.07.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 21.07.2016. godine, Nalog br. 67-07/16 za sušaru „Verma 1“ za period od 11.07.2016. do 09.08.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 09.08.2016. godine, Nalog br. 68-07/16 za sušaru „Nardi 1“ za period od 25.07.2016. do 29.08.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 29.08.2016. godine, Nalog br. 69-07/16 za sušaru „Verma 2“ za period od 28.07.2016. do 22.08.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 22.08.2016. godine, Nalog br. 70-07/16 za sušaru „Nardi 2“ za period od 29.07.2016. do 03.09.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 03.09.2016. godine, Nalog br. 71-08/16 za sušaru „Verma 1“ za period od 15.08.2016. do 12.09.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 12.09.2016. godine, Nalog br. 72-08/16 za sušaru „Verma 2“ za period od 30.08.2016. do 29.09.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 29.09.2016. godine, Nalog br. 73-08/16 za sušaru „Nardi 1“ za period od 05.09.2016. do 04.10.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 04.10.2016. godine, Nalog br. 74-09/16 za sušaru „Nardi 2“ za period od 12.09.2016. do 11.10.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 11.10.2016. godine, Nalog br. 75-09/16 za sušaru „Verma 1“ za period od 16.09.2016. do 13.10.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 13.10.2016. godine, Nalog br. 76-09/16 za sušaru „Verma 2“ za period od 05.10.2016. do 09.11.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 09.11.2016. godine, Nalog br. 77-10/16 za sušaru „Nardi 1“ za period od 12.10.2016. do 10.11.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 10.11.2016.

godine, Nalog br. 78-10/16 za sušaru „Nova 1“ za period od 12.10.2016. do 21.11.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 21.11.2016. godine, Nalog br. 79-10/16 za sušaru „Nova 2“ za period od 13.10.2016. do 17.11.2016. i zapisnik o šteti sačinjen 17.11.2016. godine, Nalog br. 80-10/16 za sušaru „Nardi 2“ za period od 15.10.2016. do 21.11.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 21.11.2016. godine, Nalog br. 81-10/16 za sušaru „Verma 1“ za period od 20.10.2016. do 18.11.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 18.11.2016. godine, Nalog br. 82-11/16 za sušaru „Verma 2“ za period od 15.11.2016. do 16.12.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 16.12.2016. godine, nalog br. 83-11/16 za sušaru „Nardi 1“ za period od 18.11.2016. do 21.12.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 21.12.2016. godine, nalog br. 84-11/16 za sušaru „Verma 1“ za period od 28.11.2016. do 28.12.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 28.12.2016. godine, nalog br. 85-11/16 za sušaru „Nardi 2“ za period od 30.11.2016. do 29.12.2016. godine i zapisnik o šteti sačinjen 29.12.2016. godine, nalog br. 86-12/16 za sušaru „Verma 2“ za period od 23.12.2016. do 24.01.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 24.01.2017. godine, Nalog br. 87-12/16 za sušaru „Nardi 1“ za period od 28.12.2016. do 31.01.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 31.01.2017. godine, nalog br. 88-01/17 za sušaru „Nardi 2“ za period od 12.01.2017. do 14.02.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 14.02.2017. godine, Nalog br. 89-01/17 za sušaru „Verma 1“ za period od 17.01.2017. do 18.02.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 18.02.2017. godine, Nalog br. 90-01/17 za sušaru „Verma 2“ za period od 27.01.2017. do 25.02.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 25.02.2017. godine, Nalog br. 91-02/17 za sušaru „Nardi 1“ za period od 03.02.2017. do 01.03.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 01.03.2017. godine, Nalog br. 92-02/17 za sušaru „Nova 1“ za period od 04.02.2017. do 08.03.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 08.03.2017. godine Nalog br. 93-02/17 za sušaru „Nova 2“ za period od 07.02.2017. do 10.03.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 10.03.2017. godine, Nalog br. 94-02/17 za sušaru „Nardi 2“ za period od 18.02.2017. do 20.03.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 20.03.2017. godine, Nalog br. 95-02/17 za sušaru „Verma 1“ za period od 21.02.2017. do 18.03.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 18.03.2017. godine, nalog br. 96-03/17 za sušaru „Verma 2“ za period od 01.03.2017. do 12.04.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 12.04.2017. godine, Nalog br. 97-03/17 za sušaru „Nardi 1“ za period od 06.03.2017. do 04.04.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 04.04.2017. godine, Nalog br. 98-03/17 za sušaru „Nova 1“ za period od 14.03.2017. do 22.04.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 22.04.2017. godine, Nalog br. 99-03/17 za sušaru „Nova 2“ za period od 16.03.2017. do 19.04.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 19.04.2017. godine, Nalog br. 100-03/17 za sušaru „Verma 1“ za period od 22.03.2017. do 24.04.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 24.04.2017. godine, Nalog br. 101-03/17 za sušaru „Nardi 2“ za period od 28.03.2017. do 29.04.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 29.04.2017. godine, Nalog br. 102-04/17 za sušaru „Nardi 1“ za period od 10.04.2017. do 08.05.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 08.05.2017. godine, nalog br. 103-04/17 za sušaru „Verma 2“ za period od 18.04.2017. do 20.05.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 20.05.2017. godine, nalog br. 104-04/17 za sušaru „Verma 1“ za period od 29.04.2017. do 24.05.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 24.05.2017. godine, Nalog br. 105-05/17 za sušaru „Nardi 2“ za period od 05.05.2017. do 06.06.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 06.06.2017. godine, Nalog br. 106-05/17 za sušaru „Nova 1“ za period od 08.05.2017. do 19.06.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 19.06.2017. godine, Nalog br. 107-05/17 za sušaru „Nardi 1“ za period od 15.05.2017. do 14.06.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 14.06.2017. godine, Nalog br. 108-05/17 za sušaru „Verma 2“ za period od 26.05.2017. do 20.06.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 20.06.2017. godine, Nalog br. 109-05/17 za sušaru „Nova 2“ za period od 29.05.2017. do 03.07.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 03.07.2017. godine, Nalog br. 110-06/17 za sušaru „Verma 1“ za period od 01.06.2017. do 28.06.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 28.06.2017. godine, Nalog br. 111-06/17 za sušaru „Nardi 2“ za period od 12.06.2017. do 12.07.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 12.07.2017. godine, Nalog br. 112-06/17 za sušaru „Nardi 1“ za period od 19.06.2017.

do 20.07.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 20.07.2017. godine, Nalog br. 113-06/17 za sušaru „Verma 2“ za period od 26.06.2017. do 22.07.2017. i zapisnik o šteti sačinjen 22.07.2017. godine, nalog br. 114-06/17 za sušaru „Verma 1“ za period od 06.07.2017. do 27.07.2017. i zapisnik o šteti sačinjen 27.07.2017. godine, nalog br. 115-07/17 za sušaru „Nardi 2“ za period od 17.07.2017. do 18.08.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 18.08.2017. godine, nalog br. 116-07/17 za sušaru „Nardi 1“ za period od 25.07.2017. do 28.08.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 28.08.2017. godine, nalog br. 117-07/17 za sušaru „Verma 2“ za period od 31.07.2017. do 11.09.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 11.09.2017. godine, Nalog br. 118-08/17 za sušaru „Verma 1“ za period od 01.08.2017. do 04.09.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 04.09.2017. godine, Nalog br. 119-08/17 za sušaru „Nova 1“ za period od 04.08.2017. do 07.09.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 07.09.2017. godine, Nalog br. 120-08/17 za sušaru „Nova 2“ za period od 07.08.2017. do 08.09.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 08.09.2017. godine, Nalog br. 121-08/17 za sušaru „Nardi 2“ za period od 22.08.2017. do 25.09.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 25.09.2017. godine, Nalog br. 122-08/17 za sušaru „Nardi 1“ za period od 30.08.2017. do 29.09.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 29.09.2017. godine, Nalog br. 123-09/17 za sušaru „Verma 1“ za period od 09.09.2017. do 05.10.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 05.10.2017. godine, nalog br. 124-09/17 za sušaru „Verma 2“ za period od 18.09.2017. do 14.10.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 14.10.2017. godine, nalog br. 125-09/17 za sušaru „Nardi 2“ za period od 30.09.2017. do 31.10.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 31.10.2017. godine, nalog br. 126-10/17 za sušaru „Nardi 1“ za period od 05.10.2017. do 06.11.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 06.11.2017. godine, nalog br. 127-10/17 za sušaru „Verma 1“ za period od 11.10.2017. do 14.11.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 14.11.2017. godine, nalog br. 128-10/17 za sušaru „Verma 2“ za period od 18.10.2017. do 14.11.2017. i zapisnik o šteti sačinjen 14.11.2017. godine, nalog br. 129-11/17 za sušaru „Nardi 2“ za period od 06.11.2017. do 06.12.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 06.12.2017. godine, nalog br. 130-11/17 za sušaru „Nardi 1“ za period od 13.11.2017. do 12.12.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 12.12.2017. godine, nalog br. 131-11/17 za sušaru „Verma 1“ za period od 16.11.2017. do 18.12.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 18.12.2017. godine, Nalog br. 132-11/17 za sušaru „Verma 2“ za period od 20.11.2017. do 19.12.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 19.12.2017. godine, nalog br. 133-11/17 za sušaru „Nova 1“ za period od 22.11.2017. do 25.12.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 25.12.2017. godine, nalog br. 134-11/17 za sušaru „Nova 2“ za period od 27.11.2017. do 29.12.2017. godine i zapisnik o šteti sačinjen 29.12.2017. godine, nalog br. 135-12/17 za sušaru „Nardi 2“ za period od 16.12.2017. do 17.01.2018. godine i zapisnik o šteti sačinjen 17.01.2018. godine, nalog br. 136-12/17 za sušaru „Nardi 1“ za period od 20.12.2017. do 20.01.2018. godine i zapisnik o šteti sačinjen 20.01.2018. godine, nalog br. 137-12/17 za sušaru „Verma 1“ za period od 23.12.2017. do 19.01.2018. godine i zapisnik o šteti sačinjen 19.01.2018. godine, nalog br. 138-12/17 za sušaru „Verma 2“ za period od 28.12.2017. do 23.01.2018. godine i zapisnik o šteti sačinjen 23.01.2018. godine, evidencija prekida isporuke el. Energije za RJ Vlasenica za period od 01.07.2015. godine do 31.12.2017. godine, obavještenje RJ Vlasenica o najavljenim isključenjima od 03.07.2015. godine, obavještenje RJ Vlasenica o najavljenim isključenjima od 07.08.2015. godine, obavještenje RJ Vlasenica o najavljenim isključenjima od 26.08.2015. godine, obavještenje RJ Vlasenica o najavljenim isključenjima od 03.12.2015. godine, obavještenje RJ Vlasenica o najavljenim isključenjima od 10.12.2015. godine, obavještenje RJ Vlasenica o najavljenim isključenjima od 23.12.2015. godine, obavještenje RJ Vlasenica o najavljenim isključenjima od 31.03.2016. godine, obavještenje RJ Vlasenica o najavljenim isključenjima od 17.05.2016. godine, obavještenje RJ Vlasenica o najavljenim isključenjima od 23.05.2016. godine, obavještenje RJ Vlasenica o najavljenim isključenjima od 06.12.2016. godine, obavještenje RJ Vlasenica o najavljenim isključenjima od 30.03.2017. godine, obavještenje RJ Vlasenica o najavljenim isključenjima od

31.03.2017. godine, obavještenje RJ Vlasenica o najavljenim isključenjima od 07.04.2017. godine, obavještenje RJ Vlasenica o najavljenim isključenjima od 05.05.2017. godine (dva obavještenja), obavještenje RJ Vlasenica o najavljenim isključenjima od 04.09.2017. godine, obavještenje RJ Vlasenica o najavljenim isključenjima od 20.10.2017. godine, izvod iz Sl. Glasnika opštine Vlasenica broj 16 od 12.12.2017. godine, saslušan je zakonski zastupnik tužitelja B.K. u svojstvu parnične stranke, saslušani su svjedoci L. V. i B. D., te je provedeno vještačenje po vještaku finansijske struke Džinkić Dragi iz Milića, vještacima elektrotehničke struke Nešković Tatjana iz Sokoca i prof. dr Hodžić Asimu iz Tuzle, te vještačenje po vještaku mašinske struke Savić Draganu iz Banja Luke.

Nakon provedenog postupka ovaj sud je Presudom broj: 61 0 Ps 011756 18 Ps od 29.03.2021. godine usvojio konačno opredijeljeni tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti i tuženog obvezao na isplatu naknade štete prema tom smanjenom tužbenom zahtjevu.

Presudom broj: 61 0 Ps 011756 21 Pž od 18.03.2022. Viši privredni sud u Banja Luci je žalbu tuženog izjavljenu na tu presudu ovog suda odbio i pobijanu presudu potvrdio.

Odlučujući o reviziji koju je tuženi izjavio na Presudu Višeg privrednog suda u Banja Luci, Vrhovni sud je Rješenjem broj: 61 0 Ps 011756 22 Rev od 23.05.2023. godine Presudu Višeg privrednog suda u Banja Luci ukinuo i predmet vratio tom sudu na ponovno odlučivanje.

Nakon ponovnog odlučivanja Viši privredni sud u Banja Luci je Rješenjem broj: 61 0 Ps 011756 23 Pž 2 ukinuo Presudu ovog suda broj: 61 0 Ps 011756 18 Ps od 29.03.2021. godine i predmet vratio na ponovni postupak.

Po prijemu rješenja Višeg privrednog suda u Banja Luci ovaj sud je ponovo održao glavnu raspravu dana 06.11.2023. godine na kojoj su na saglasan prijedlog stranaka provedeni dokazi tako što su pročitani svi zapisnici sa glavne rasprave i nastavaka glavne rasprave koji su održani u prvobitnom postupku i to zapisnici od: 27.02.2019. godine, 04.04.2019. godine, 22.05.2019. godine, 06.06.2019. godine, 04.07.2019. godine, 11.09.2019. godine, 27.11.2019. godine, 12.03.2020. godine i 26.02.2021. godine.

U završnom izlaganju na ponovljenoj glavnoj raspravi tužitelj je ostao kod svih navoda i obrazloženja koje je iznio na održanim ročištima te je dao osvrt na upute Višeg privrednog suda u Banja Luci. Kako je u rješenju Višeg privrednog suda navedeno da je ostalo nerazjašnjeno da li svaki nenajavljeni prekid u snabdijevanju električnom energijom, s obzirom na trajanje prekida prema tabelarnom prikazu, ima za posljedicu štetu za tužitelja i u čemu se ona ogleda odnosno koliko iznosi, tužitelj smatra da je ovo pitanje u potpunosti razjašnjeno putem vještačenja jer je vještak mašinske struke - drvoprerađa jasno i nedvosmisleno razjasnio koje vrste štete je tužitelj pretrpio nenajavljenim prekidima u isporuci el. energije i to su: šteta nastala za obveze prema radnicima po osnovu bruto plata za vrijeme za koje nisu radili i vrijeme neophodno za dovođenje stanja u prethodno stanje, a obračun visine ove štete je izvršio vještak ekonomske struke, šteta nastala zbog zastoja u sušarama (šteta na drvnim sortimentima) i šteta za izgublenu dobit za vrijeme za koje pogoni nisu radili zbog prekida i za vrijeme neophodno za ponovno pokretanje mašina. Prema navedenim nalazima vještaka tužitelj smatra da je u potpunosti dokazano i razjašnjeno koji nenajavljeni prekidi su tužitelju pričinili štetu i u kojim iznosima.

Dalje je tužitelj naveo da se treba imati u vidu činjenica da tuženi drži monopol za isporuku el. energije i da propisuje uvjete i način isporuke, da tužitelj nema izbora kod zaključenja ugovora sa dosta neodredivih i nepovoljnih uvjeta, da tužena u svim ugovorima o snabdijevanju samo u jednom članu propisuje svoje obveze i navodi „Nivo kvaliteta snabdijevanja el. energijom u skladu sa Opštim uslovima za isporuku i snabdijevanje električnom energijom i drugim propisima“, a takva odredba je neodrediva i uopćena, dok se u

Opštim uslovima na sve načine faktički ograđuje od bilo kakve odgovornosti. Opštim uslovima je propisana obveza tužene da obezbijedi kvalitet snabdijevanja el.energijom što podrazumijeva ispunjenje standarda i kriterijuma koji se odnose između ostalog i na pod b) kontinuitet u isporuci električne energije. Međutim tužena nema propisane standarde kriterijuma pa samim tim ni standarde za kontinuitet isporuke el. energije.

Tužitelj stoga smatra da upravo tužena nije ispunila svoju obvezu da tužitelju kontinuirano isporučuje el. energiju što je nesporno dokazano nenajavljenim prekidima isporuke iz kog razloga tužitelj ima pravo na naknadu štete prema Opštim uslovima, a sve te prekide vještak elektro struke je sistematizirao prema uzrocima nastanka i dao mišljenje za koje prekide je distributer odgovoran, odnosno naveo da su nenajavljeni prekidi odgovornost distributera zbog stanja elektroenergetskog sistema i nedovoljnog ulaganja u rekonstrukciju, revitalizaciju, tekuće održavanje i dodatne okolnosti koje utiču na povećanje prekida i trajanje istih. U vezi toga tužitelj je istakao da se prema nalazu vještaka radilo o prisilnim prekidima koji nisu najavljeni, a uzrokovani su kvarovima zbog dotrajalosti i neodržavanja sistema i da tužena nijednim dokazom nije dokazala nenajavljene uzroke nenajavljenih prekida.

Osim toga tužitelj je istakao da je Presudom ovog suda broj 61 0 Ps 009146 19 Ps 2 od 04.12.2019. godine tuženi po istom osnovu, obvezan da istom tužitelju naknadi štetu, a ova presuda je potvrđena Presudama Višeg privrednog suda u Banja Luci i Vrhovnog suda Republike Srpske. U navedenom slučaju radilo se o istom pravnom osnovu, istoj vrsti šteta, isti vještaci su vještačili i dali iste nalaze, mišljenja i zaključke, odnosno vještak Asim Hodžić je i u tom predmetu zauzeo stav da je uzrok prekida zapuštenost el. mreže kao i u ovom predmetu, a taj stav je prihvaćen od sudova svih instanci pa tužitelj smatra da nema razloga da ne bude prihvaćen i u ovom konkretnom slučaju.

Konačno tužitelj je istakao da je svim izvedenim dokazima u potpunosti dokazao osnovanost tužbe i tužbenog zahtjeva jer je sa tuženim imao zaključene ugovore o snabdijevanju električnom energijom kojim se tužena obvezala da tužitelju redovno isporučuje el. energiju, da je sukladno tim ugovorima planirao procese proizvodnje i instalirao mašine za obradu drveta koje su sve na električni pogon, da je svaka obustava el. energije uzrokovala zastoj u radu i obustavu proizvodnje, da se svakim prekidom isporuke el. energije pričinila višestruka materijalna šteta tužitelju, da se ne može sumnjati u nalaz vještaka elektro struke jer se radi o iskusnoj stručnoj osobi i vještaku, doktoru elektronika i profesoru na elektrotehničkom fakultetu, a koji je utvrdio odgovornost tužene za prekide isporuke el. energije, da je tužena pravna osoba koja obavlja djelatnost od općeg interesa pa je prema tome odgovorna za nastalu štetu koju pričinu u vezi sa tom djelatnošću koji stav je zauzeo i Vrhovni sud Republike Srpske u odluci broj 59 0 Ps 021791 10 Rev od 02.02.2012. godine, da je neprihvatljiv stav tužene da su svi prekidi opravdani a da ničim ne potkrepljuju razloge da se u jednom danu desi više nenajavljenih prekida pa čak i do 6, da je visinu materijalne štete po vrstama dokazao putem vještačenja po vještaku mašinske i ekonomske struke i da je tužitelj trpio izuzetno velike štete zbog kojih se kreditno zaduživao kako bi ih sanirao i održao proizvodnju. Zbog svega navedenog je predložio da sud usvoji uređeni tužbeni zahtjev i obveže tuženog da naknadi troškove postupka prema priloženom troškovniku.

Tuženi je u završnom izlaganju ponovo osporio nadležnost suda za postupanje u konkretnoj pravnoj stvari pozivajući se na odredbu člana 108 Opštih uslova za isporuku i snabdijevanje električnom energijom koji predviđa rješavanje sporova pred Regulatornom komisijom, a eventualno nakon toga u upravnom sporu. Dalje je naveo da tužitelj nije dokazao da je pretrpio bilo kakvu štetu zbog prekida u isporuci el. energije u utuženom periodu, da se vještak elektro struke nakon što je pravilno izvršio klasifikaciju prekida sukladno članu 66 Opštih uslova stav 1 i 2 (koji oslobađaju tuženu odgovornosti) proizvoljno i subjektivno upustio u procjenu uzroka prekida pozivajući se na član 66 stav 6 Uslova navodeći da tužitelj ima pravo

na naknadu štete uzrokovanu nepoštivanjem standarda kontinuiteta isporuke od strane tuženog, a takvi standardi po izjavi samog vještaka nisu ni usvojeni, da je vještak kao osnovni razlog prekida električne energije naveo loše stanje predmetnog elektroenergetskog sistema koji nije ni obišao, a neosnovano se također upustio u ocjenu ulaganja u mrežu, da je vještak jasno potvrdio da je tuženi ispravno podesio zaštite na svojoj elektrodistributivnoj mreži iz kog razloga je evidentno da su iste ispravno reagirale u svakom momentu, da tužitelj i tuženi imaju zaključen ugovor o snabdijevanju koji spada u kategorije domaćinstva, a da je odredbom člana 64 propisano da se ugovorom po pristupu može predvidjeti isporuka el.energije sa višim nivoom kvaliteta snabdijevanja nego što je opći standard koju vrstu ugovora tužitelj nikad nije ni tražio.

Tuženi je osporio nalaz i mišljenje vještaka mašinske struke u cijelosti jer smatra da ovaj vještak nema potrebna znanja da bi vještačio čisti dohodak i da je izgublenu dobit mogao vještačiti samo vještak financijske struke imajući u vidu rezultate ranijeg poslovanja, podatke koliko je proizvoda bilo u proizvodnji u vrijeme nestanka el. energije, kolika je realna očekivana neto zarada bila, da li je eventualno imao ugovore o isporuci, kakvi su bili uvjeti na tržištu robe u ovoj vrsti djelatnosti, a takav stav je zauzeo i Viši privredni sud u Banja Luci u Rješenju broj 61 0 Ps 009146 18 PŽ od 14.03.2019. godine. Kako je tuženi istakao, vještak ni u jednom momentu nije pomenuo kapacitet nijedne mašine ni gore nabrojane segmente na osnovu kojih bi mogao davati mišljenje, nije prikazao nijednu stručnu formulu nego je svoj nalaz zasnovao isključivo na pretpostavkama bez uporišta u egzaktnim podacima kao što su račun prihoda i rashoda, bilans stanja itd. Dalje je naveo da je Vještak mašinske struke izveo paušalne zaključke u korist tužitelja kod obračuna štete na drvnim sortimentima jer je uporno za obračun uzimao vrijednost rezane građe od 550 KM iako je i sam naveo da je proizvodna cijena rezane građe prije sušenja 400,00 KM, a kojom su obuhvaćene vrijednosti utrošenih sirovina, potrošnog materijala i drugi troškovi kao i razumni udio fiksnih i varijabilnih općih troškova nastalih u razdoblju proizvodnje koji se indirektno pripisuju predmetnom proizvodu, da vještak građu tužitelja nije vidio, te da je procjenu vršio po osnovu svojih pretpostavki. Vještak je u obračun obične štete uveo cijenu od 550,00 KM, a izlazna/prodajna cijena od 550,00KM se eventualno može prihvatiti samo kao neki od elemenata za utvrđivanje izmakle koristi ali ne i za običnu štetu. Kako se ovdje radilo o količini građe od 503,059 m³ znatno manja visina utvrđene štete bi bila da je vještak primjenjivao cijenu od 400,00 KM/m³.

Što se tiče nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke tuženi ga je također osporio u cijelosti. Jedan od zadataka vještaku je bio da izvrši obračun iznosa plaća radnika tužitelja za vrijeme u koje nisu radili zbog prekida isporuke električne energije. Međutim, pored navedenog zadatka vještak je imao zadatak da utvrdi da li je tužitelj prijavljivao pretrpljenu štetu Upravi za indirektno oporezivanje BiH (UIO BiH), da utvrdi iznos prijavljene štete, da utvrdi iznos na koji je obračunat PDV, da utvrdi iznos gubitaka po navedenim osnovama koji je evidentiran u završnom računu tužitelja za 2015, 2016 i 2017. godinu itd. Smisao postavljenih zadataka vještaku ekonomske struke od strane tuženog je bio da na bazi pozitivnih propisa koji predviđaju sam postupak knjiženja eventualne štete, popisa uništene robe te načina popisa, iskazivanja u poslovnim knjigama, plaćanja obaveza... utvrdi iznos štete koju je tužitelj pretrpio (ukoliko ista šteta postoji), te da dokaže da je utvrđivanje štete u isključivom domenu vještaka ekonomsko financijske struke, a ne vještaka mašinske struke.

Na sve postavljene zadatke tuženog vještak ekonomske struke je dao paušalne odgovore, bez dublje analize suštine postavljenih zadataka. Dakle, tužitelj kao pravna osoba, ukoliko je pretrpio neku štetu, istu je morao prikazati u svojim poslovnim knjigama odnosno knjigovodstvenoj dokumentaciji, pa bi u tom slučaju postojala relevantna knjigovodstvena dokumentacija za obračun visine štete, a ne da se postojanje štete dokazuje zapisnicima o punjenju sušara kao jednostranim aktima tužitelja. Zbog toga je tuženi istakao da kada se analiziraju oba vještačenja evidentno je da ni jedan nalaz nije zasnovan na podacima koji bi

ukazivali na postojanje bilo kakve štete na strani tužitelja, da su nalazi kontradiktorni, iako obrađuju iste činjenice.

Svjedočenje svjedoka B. D. je po mišljenu tuženog potvrdilo navode tuženog iznesene u toku postupka da je isti poduzeo sve aktivnosti kako bi omogućio isporuku električne energije tužitelju te da je tužitelj obavještavan o najavljenim prekidima kako bi mogao organizirati svoju proizvodnju.

Predložio je da sud odbije konačno opredijeljeni tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti kao neosnovan, te tužitelja obveže da tuženom naknadi troškove postupka.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih provedenih dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi u smislu odredbe člana 8 i 123 Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 - u daljem tekstu: ZPP) sud je donio odluku kao u izreci iz slijedećih razloga:

Iz Rješenja Okružnog privrednog suda Istočno Sarajevo broj 061-0-Reg-Z-15-0001 604 od 25.12.2015. godine sud je utvrdio da je tužitelj registriran kao društvo sa ograničenom odgovornošću za proizvodnju, unutrašnju i spoljnu trgovinu.

Iz Ugovora o snabdijevanju br.2590-10/14DE od 31.12.2014 godine utvrđeno je da je ugovor zaključen između ZEDP "ELEKTRO-BIJELJINA" ad. Bijeljina PJ "Elektro distribucija" Vlasenica, kao snabdjevača i tužioca "BUKOM-PROM" d.o.o. Vlasenica kao krajnjeg kupca, a kojim ugovorom su regulirani uvjeti kupoprodaje električne energije između ugovornih strana, da je ugovor zaključen za period od 01.01.2015. do 31.12.2015. godine, sa odobrenom priključnom snagom 400 kW.

Iz Ugovora o snabdijevanju broj 1647-23/15IT od 23.12.2015 godine sud je utvrdio da je ugovor zaključen između ZEDP "ELEKTRO-BIJELJINA" ad. Bijeljina PJ "Elektro distribucija" Vlasenica, kao snabdjevača i tužioca "BUKOM-PROM" d.o.o. Vlasenica kao krajnjeg kupca, a kojim ugovorom su regulirani uvjeti kupoprodaje električne energije između ugovornih strana. Pomenuti ugovor zaključen je za period od 01.03.2016. do 31.12.2016. godine (rukom pisano prepravljena godina početka trajanja ugovora na 2015.), sa odobrenom priključnom snagom 550 kW.

Iz Ugovora o snabdijevanju 2135-44/16 IT od 13.03.2017 godine sud je utvrdio da je ugovor zaključen između ZEDP "ELEKTRO-BIJELJINA" ad. Bijeljina PJ "Elektro distribucija" Vlasenica, kao snabdjevača, i tužioca "BUKOM-PROM" d.o.o. Vlasenica kao krajnjeg kupca, a kojim ugovorom su regulirani uvjeti kupoprodaje električne energije između ugovornih strana. Pomenuti ugovor zaključen je za period od 01.01.2017. do 31.12.2017. godine, sa odobrenom priključnom snagom 550 kW.

Osim toga iz sva tri ugovora o snabdijevanju je utvrđeno da je sukladno tim ugovorima korisnik ovdje tužitelj u obvezi redovito plaćati utrošenu električnu energiju, da može tražiti izmjenu ugovora, propisan je način na koji se vrši obračun za vršnu snagu uslijed veće potrošnje od odobrene, koje su obveze kupca, koje su obveze distributera ovdje tuženog, da je obveza distributera da omogućiti nivo kvaliteta snabdjevanja el. energijom u skladu sa Općim uvjetima i drugim propisima, koji su razlozi za prestanak ugovora, te da je predviđeno mirno rješavanje sporova koji proisteknu iz tog ugovora.

Iz Ugovora o kreditu 09401/2015 od 09.11.2015. godine utvrđeno je da je tužitelj sa Raiffeisen bank d.d. BiH zaključio ugovor kojim mu banka odobrava iznos kredita od 200.000,00 KM kao kratkoročni revolving kredit za obrtna sredstva na period do 06.11.2016. godine sa redovnom kamatnom stopom od 9,29 % i popustom na kamatu u visini 180 procentnih poena, tako da redovna kamata sa uračunatim popustom iznosi 7,49 %.

Iz Ugovora o kreditu 0433255 od 30.11.2016. godine utvrđeno je da je tužitelj sa ProCredit bank d.d. Sarajevo Filijala Tuzla zaključio ugovor kojim mu banka odobrava iznos

kredita od 500.000,00 KM u obliku okvirnog kredita, da tužitelj uzima od banke poslovni kredit u iznosu od 400.000,00 KM za refinanciranje i ulaganje u osnovna i trajna obrtna sredstva na period od 60 mjeseci.

Iz Ugovora o overdraft kreditu 5550000026968928 od 20.04.2016. godine utvrđeno je da je tužitelj sa Nova banka a.d. Banja Luka zaključio ugovor kojim mu banka odobrava iznos kredita od 200.000,00 KM u vidu dozvoljenog prekoračenja po njegovom transakcijskom računu na period od 12 mjeseci sa kamatnom stopom od 8,90 %.

Iz Tabelarnog pregleda prekida nestanka struje u periodu od 01.01.2015. godine do 31.12.2017. godine (tri tabele), utvrđeno je da je tužitelj vodio evidenciju o nestanku električne energije u pomenutom periodu pa je na tabelama naveden datum nestanka električne energije, vrijeme kad je došlo do prekida isporuke električne energije, te vrijeme kada je nastavljena isporuka električne energije kao i vrijeme ukupnog trajanja nestanka električne energije.

Iz Odgovora tužene na zahtjev od 31.01.2018.g. od strane Elektro Bijeljina broj 2335/17, utvrđeno je da je tuženi obavijestio tužitelja da u skladu sa zaključkom uprave preduzeća nije u mogućnosti izvršiti dostavu podataka o prekidima isporuke električne energije, zbog nepostojanja takve vrste evidencije za duži vremenski period.

Iz Porezne prijave uplate poreza i doprinosa za radnike u periodu od 11.07.2015. godine do 31.12.2017. godine utvrđeno je da je tužitelj na obrascu 1002 Ministarstvu finansija - Poreznoj upravi dostavljao mjesečne prijave poreza za uposlene radnike za navedeni period.

Iz Naloga za punjenje sušara (6 sušara), za vremenski period od tri godine za 2015. godinu, 2016. godinu i 2017.godinu, utvrđeno je da je tužitelj vodio poslovnu evidenciju prilikom punjenja tih sušara, u vidu naloga za punjenje svake pojedine od 6 sušara, da je naveden datum i sat početka i završetka punjenja i sušenja, trajanje punjenja u satima i trajanje sušenja u danima, da je navedena specifikacija robe u sušari i to: kategorija materijala FSC 100%, debljina daske, vrste i dimenzije drveta kojim su punjene sušare (debljina, pakovanje, količina u m³).

Iz Zapisnika o oštećenoj robi iz pojedinih sušara i nastaloj šteti prilikom sušenja uslijed nestanka električne energije utvrđeno je da su zapisnički konstatirani broj i naziv sušare, vrijeme sušenja, koji je drveni sortiment sušen u sušari u tom periodu (npr. Bukova daska), koja količina daske je sušena, koliko daske nije za daljnju preradu zbog grešaka u sušenju, nazivi robe, odnosno količina oštećena robe u m³ ili konstatacija da nije bilo oštećene robe, zatim gdje je oštećena roba proslijeđena, npr. u kotlovnici za loženje – zagrijavanje sušara. Na zapisniku je i opisno navedeno o kojoj grešci se radi kao npr. promjena boje, buđavost, iskrivljenost i popucalost daske izvitoperenost i zapisnici su potpisani od strane tročlane komisije.

Iz Evidencija prekida isporuke električne energije za RJ Vlasenica za period od 01.07.2015. godine do 31.12.2017. godine utvrđeno je da je tuženi vodio evidenciju o zastoju u isporuci električne energije u kojoj je naveo uzroke prekida isporuke električne energije i razloge zbog kojih je došlo do prekida isporuke, te datume i vrijeme trajanja prekida isporuke koji se odnose na tužitelja.

Iz provedenih dokaza Obavještenje utvrđeno je da je tuženi sačinio obavještenje o prekidu snabdjevanja električnom energijom za određene dane, odnosno da obavještava kupce da će doći do prekida u snabdjevanju električnom energijom u koji dan i na koliko sati, te na kojim teritorijalnim područjima će se to dogoditi, da se mole potrošači da se prilagode tom stanju, da je većinu obavještenja potpisao upravitelj poslovnice B.D., a jedno upravitelj N. T., da se obavještenja dostavljaju rukovoditeljima poslovnih jedinica tuženog, ugovornim kupcima, većim komunalnim kupcima, uslužnom centru Vlasenica, Radiju „Medžik“ Milići i glavnom dežurnom u poslovnoj jedinici, da se dodatne informacije mogu dobiti u uslužnom centru Vlasenica ili na u obavještenju navedeni broj telefona, da je na nekim obavještenjima navedeno da je obavještenje dostavljeno Radiju „Medžik“, a zabilježba je potpisana od nepoznate osobe na samom obavještenju ili je samo podvučeno olovkom radio Medžik i nečitak

potpis je stavljen na dno obavještenja, a za ostale navedene u obavještenju nema takve takve konstatacije.

Iz Izvoda iz Sl. Glasnika opštine Vlasenica broj 16 od 12.12.2017. godine, na okolnosti proglašenja izvanrednog stanja u Općini Vlasenica, utvrđeno je da je Općina Vlasenica donijela Odluku o proglašenju izvanredne situacije na području Općine Vlasenica zbog udara olujnog vjetrova, te se privredna društva između ostalih stavljaju pod komandu Štaba za izvanredne situacije.

Zakonski zastupnik tužitelja B.K. je u svom iskazu datom na ročištu dana 04.07.2019. godine naveo da je poduzeće osnovao kao pilanu 1996. godine sa 6-8 zaposlenika, a da sada ima blizu stotinu zaposlenih, da se poduzeće bavilo prorezom građe, kasnije sušenjem a u zadnjih 10 godina i proizvodnjom namještaja, da je 90 % prometa namijenjeno za izvoz, da se poduzeće nalazi na (...), da su priključeni na 10 kw dalekovod koji je najduži na Vlaseničkoj općini i da ima instaliran trafo od 1000 kw vlasništvo firme, da sve mašine rade na električni pogon, da uredno plaćaju električnu energiju, da nemaju problem i primjedbe što se tiče snage, ali da imaju problem sa kontinuiranom isporukom električne energije. Problemi uslijed nestanke električne energije su nesagledivi i materijalno i nematerijalno, da su se obraćali i Regulatornoj agenciji i nadležnom ministarstvu da se sanira dalekovod na koji su pripojeni, a koji je u tako lošem stanju da se „i malo vjetrića, kiše ili rose“ odražava na njegovu funkcionalnost, što je nedopustivo.

Istakao je da se zajedno sa drugim privrednicima tog kraja obraćao tuženom da snose dio troškova za sanaciju dalekovoda i da se to prebije kroz račune za električnu energiju, ali bez uspjeha. Kada dođe do nestanka električne energije radnici moraju odstupiti od mašina da ne bi došlo do proboja napona, moraju sačekati da struja ponovno dođe, nakon čega se nadležni rukovoditelji uvjere da mašine nisu priključene na napon a potom se pristupa saniranju posljedica kao što su oslobađanje elemenata iz mašine koje se ne mogu pokrenuti dok su elementi unutra, otvaranje mlinova za pelet i čišćenje, resetiranje računara kod sušara a što sve dovodi do šteta i na daskama i na smjesi za pelet i peletu, do šteta kod lakiranja i što je sve rezultiralo prekoračenjem roka za isporuku robe kupcima. Naveo je i da ih je tek u posljednje vrijeme tužena obavještavala o planiranim prekidima ali da to nije ni predmet ovog spora, pa da su se tome prilagođavali, da su gubici uslijed učestalog nestanka el. energije povećali kreditna zaduženja firme, da je u koreknim odnosima sa tuženim koji mu je obećavao kontinuitet u isporuci ali da to nije ispoštovao i da je tuženi djelovao poslije problema a nikad preventivno. Da planirani prekidi obustavom el. energije koje je potpisao tuženi nisu sporni i da je tužitelj bio obaviješten o istim, jer se organizacija rada uskladi sa tim prekidima, ali da je trajanje tih planiranih prekida bilo neprihvatljivo i da su svi ostali prekidi sporni.

Nadalje je naveo da ima trafostanicu koju je kupio da bi obezbjedio dobar napon napajanja i ugovor o održavanju iste sa tuženim, da posjeduje agregat ali samo za rasvjetu i pokretanje pumpi kotlovnice da u zimskom periodu ne bi došlo do pucanja, da agregat koji bi opsluživao cijelu firmu ne postoji, jer da postoji isključio bi se sa mreže tuženog, da štete kod tužitelja koje nastaju uslijed prekida isporuke el. energije nisu trenutne, nego nastaju nakon niza prekida, zapisnički se konstatiraju, zapisnike sačinjavaju rukovoditelji svakog proizvodnog pogona, da se ne donosi posebna odluka o komisiji koja sačinjava zapisnik o šteti, da zapisnik potpisuje onaj koji ga i sačinjava iz svog dijela odgovornosti, da sačinjavanje zapisnika nije u opisu posla rukovoditelja jer su to iznimni zadaci koji se ponekad događaju, da rukovoditelji svaki mjesec rade obračune radnih sati i produktivnosti ili praznog hoda, da ima pravilnik o sistematizaciji radnih mjesta ali da to ne moraju uvijek biti isti, da u svojim poslovnim knjigama evidentira i prihode i rashode sukladno zakonu, da se gubici ne evidentiraju posebno svaki, jer se oni vide tek na kraju poslovne godine u ukupnom poslovanju poduzeća jer ne ostvaruje dobit koju bi inače ostvario da nije bilo nestanka struje, da nije imao drugih šteta, da je firma

osigurana po pitanju požara, poplava i sl. kao i da uslijed smanjene dobiti nije bio u mogućnosti otplaćivati kredite.

U svom iskazu svjedok B.D. je naveo da je po zanimanju (...), da je zaposlen kod tuženog na radnom mjestu (...), da mu je poznato da tužena vodi evidenciju o zastojeima u snabdijevanju električnom energijom, da je izvršio uvid u istu, te u evidenciju koju je vodio tužitelj, pa je utvrdio da postoji razlika u evidencijama. Tužitelj se kao kupac električne energije napaja sa PS 10/0,4 kW Bukom Prom koja je u njegovom vlasništvu, a preko DW 10 kW Šekovići se napaja iz Hidroelektrane Tišća, odatle preko DW 10 kW Tišća iz TS 110/35/10 kW Vlasenica koja je osnovno sredstvo Elektroprenosa, a navedena iz TS 110/35/10 kW Vlasenica preko 2 110 kW dalekovoda iz pravca Zvornika i Kladnja i da prilikom kvara na bilo kojem od navedenih elektroenergetskih objekata dolazi do prekida u isporuci el. energijom, te da se kupac pri promjeni uklopnog stanja može napajati i iz alternativnih pravaca dalekovod Šekovići iz hidroelektrane Gornji Zolukovik i preko dalekovoda Vlasenica iz pravca TS 35/10 kW Šekovići. Da su elektroenergetski objekti koji su u nadležnosti Elektroprenosa (čvorna trafo stanica Vlasenica na pr.) sa zastarjelom opremom i da u vezi toga postoji problematika sad već duži vremenski period. Što se tiče informiranja kupaca o prekidima isporuke električne energije svjedok je istakao da je distributer u obvezi ukoliko vrši obustavu isporuke zbog planiranih aktivnosti uredno obavijestiti krajnjeg kupca najkasnije 24 sata prije isključenja. Radna jedinica Elektrodistribucija Vlasenica obavijest o isključenju putem Knjige protokola dostavlja sredstvima javnog informiranja a obavijest se tužitelju dostavljala preko dežurnog električara i uručivala se osobno, ali da se nisu sačinjavale službene zabilješke o tome. U par navrata je i on uručio obavijest (...), a da se sada obavijesti šalju putem mail-a, faxes, osobnim uručivanjem i sredstvima javnog informiranja. Naveo je da je u praksi takva situacija da prilikom izvođenja radova često dođe i do nekih neplaniranih i nepredviđenih okolnosti zbog čega dođe do prekoračenja vremena planiranog zastoja, pa su ovog kupca obavijestili o istom putem telefona. Također u Radnoj jedinici Vlasenica postoji 24 satna dežura i telefon koji je dostupan za sve kupce, gdje mogu dobiti informacije o procijenjenom vremenu otklanjanja kvara. Da je do prekida isporuke električne energije dolazilo uslijed planiranih redovnih i izvanrednih radova na mreži - održavanja, zatim interventnog održavanja, da reagovanje zaštite ima za cilj da spriječi nesagledivu štetu koja bi nastala na elektroenergetskim objektima uslijed nereagiranja te zaštite, a razlozi za reagiranje su mnogobrojni kao kratki spoj, padanje stabla na dalekovod, zemljospoj uslijed slijetanja ptice, atmosfersko pražnjenje, djelovanje trećih osoba itd. te da je osim tih prekida bio i prekid uslijed kvara na trafostanici tužitelja u trajanju od 17 sati. Da je za održavanje distributivne mreže odgovoran tuženi koji je jedini distributer el. energije na području Vlasenice, da je teško dati odgovor na pitanje da li je ispoštovan kontinuitet u isporuci el energije tužitelju jer standardi nisu usvojeni, da postoji više dalekovoda koji imaju toliko prekida kao ovaj na koji je priključen tužitelj, da je bilo i kvarova koji nisu mogli sami riješiti te je intervenirala ZDP Elektro Bijeljina.

U svom iskazu svjedok L.V. je naveo da je kod tuženog zaposlen (...), da je izvršio uvid u evidenciju tužitelja o evidenciji prekida snabdijevanja pa mu je poznato da postoji razlika u tim evidencijama sa evidencijama koje vodi tuženi. Da do prekida uprošteno rečeno dolazi iz dva uzroka: jedan je tzv. ručno isključenje prekidača snaga, a drugi je djelovanje automatskih uređaja –tzv uređaja relejne zaštite. Da je trafostanica TS 10/0,4 kW Bukom Prom u nadležnosti tužitelja, da se sa distributivne mreže koju čine elementi: dalekovod 10 kW, MHE Tišća Šekovići, dalekovod 10 kW TS 110 na 35 na 10 kW MHE Tišća, 110 kW dalekovodi Kladanj Vlasenica i 110 kW dalekovod Begovo Polje Srebrenica Vlasenica kao i pripadajući proizvodni objekti, napaja tužitelj i još 841 kupac. Istakao je da čvorna trafo stanica termin koji se koristi za trafostanicu 110/35/10 kv Vlasenica a sa koje se napaja oko 8.500 kupaca i koja napaja još 100 trafostanica kao što je tužiteljeva, sa stanovišta upravljanja mrežom spada u nadležnost operativnog područja Tuzla, da se objekat zove čvorni zato što se preko njega

električna energija isporučuje u više općina istovremeno i to u općine Vlasenica, Milići, Šekovići i Han Pijesak, da je u nadležnosti kupca trafostanica 10/0,4 kW bukom Prom, a da je u nadležnosti tuženog sva ostala mreža koja povezuje trafostanicu kupca i trafostanicu 110/35/10 kW Vlasenica koja je također u nadležnosti tuženog, da je do prekida dolazilo ne samo zbog kvara na mreži u nadležnosti tuženog nego zbog kvara na mreži koja je u nadležnosti Elektroprenosa BiH, kao i zbog kvara na trafo stanici kupca.

Sudski vještak elektro struke Durić Nešković Tatjana je sačinila nalaz i mišljenje za potrebe ovog postupka po nalogu suda, a sa zadatkom koji se svodi na zahtjeve stranaka da vještak na temelju dokaza u spisu, dokumentacije tužitelja i dokumentacije tuženog utvrdi koliko je bilo prekida u isporuci električne energije i koje vrste prekida su bile, te da prekide klasificira prema odredbi člana 66 Općih uvjeta. Vještak je iznijela mišljenje da je u evidenciji ZEDP Elektro-Bijeljina – RJ Elektrodistribucija Vlasenica u periodu od 11.07.2015. godine do 31.12.2017. godine ukupno evidentirano 180 prekida el. energije, od toga planiranih prekida 25, a neplaniranih 155. Od 155 neplaniranih prekida prema uzroku 5 prekida je nastalo usljed dejstva više sile (atmosfersko pražnjenje i dejstvo olujnog vjetrova – vanredna situacija na području opštine Vlasenica) dok je ukupno 150 prekida u ukupnom trajanju od 151:39 sati nastalo odgovornošću distributera jer nije ispunio uslove iz člana 60. Opštih uslova za isporuku i snabdijevanje električnom energijom, a koji se odnose na kontinuitet u isporuci el. energije. Ovome je vještak dodala i 8 planiranih, a nenajavljenih prekida u ukupnom trajanju od 8:41 sati, kao i 3 planirana najavljena prekida, čije je prekoračenje vremena prekida u odnosu na najavljeno iznosilo ukupno 12:24 sati. Također je navela da je distributer odgovoran za ukupno 161 prekid u napajanju električnom energijom u ukupnom trajanju 172:04 sati, te da reagiranja uređaja za zaštitu energetske postrojenja, navedeno kao razlozi za prekide u isporuci električne energije od strane tuženog nisu nastali kao posljedica više sile, niti odgovornosti treće strane, nego kao odgovornost distributera, tj. tužene. Prema mišljenju vještaka osnovni razlog za nastanak prekida električne energije je loše stanje elektroenergetskog sistema (dalekovoda i MHE), uzrokovano nedovoljnim investicionim ulaganjima od strane distributera u rekonstrukciju, revitalizaciju i tekuće održavanje predmetnog elektroenergetskog sistema. Utvrđeni prekidi u napajanju el. energijom i zastoji u procesu proizvodnje mogu imati negativne efekte na rad sušara, čiji je rad automatski upravljan, pa se nakon svakog prekida u napajanju električnom energijom mora vršiti ponovno podešavanje parametara sušenja, te se proces sušenja produžava.

Budući da taj vještak nije u svemu postupila po nalogu suda iz rješenja kojim je određeno to vještačenje sačinila je i dopunski nalaz u kojem je zadatak bio da za sve prekide navedene u tabeli u periodu od 01.07.2015. godine do 31.12.2017. godine gdje je navedeno da je do prekida došlo zbog reagovanja zaštite i drugih uzroka koji isključuju odgovornost tuženog, obrazloži i dopuni nalaz prema sistematizaciji iz člana 66 stav 1 i 2 Opštih uslova za isporuku i snabdijevanja el. energijom.

U dopunskom nalazu vještak je izvršila klasifikaciju prekida sukladno članu 66. Opštih uslova te je dala mišljenje da od 180 prekida el. energije (ukupan broj) distributer nije odgovoran za pojedinačne prekide opisane u stavu (1) kojih je bilo 128 u trajanju od 146:10 sati i u stavu (2) kojih je bilo 45 u trajanju od 55:09 sati, a da je odgovoran za 7 prekida opisanih u stavu (3) u trajanju od 7:45 sati. Također je navela da su u elektroenergetsku mrežu vršena planska ulaganja i da je izvršena rekonstrukcija dijela mreže u nadležnosti tužene.

Međutim, ni pri sačinjavanju osnovnog a ni dopunskog nalaza nije bilo jasno na koji način i na temelju čega je vještak sačinila svoje nalaze, te su se osnovni i dopunski nalaz međusobno isključivali iako je vještak od početka imala isti zadatak. Osim toga, na ročištima na kojima je vještak usmeno iznosila svoje nalaze ista nije odgovorila zadatku i nije davala konkretne odgovore na postavljena pitanja, niti je bila dosljedna u svojim odgovorima, pa je

kontradiktornost osnovnog i dopunskog nalaza još više došla do izražaja tako da je sud na prijedlog tužitelja dozvolio novo vještačenje, a sukladno odredbi člana 155 stav 5 Zakona o parničnom postupku.

Vještak elektrotehničke struke Hodžić Asim, koji je po nalogu suda sa istim zadatkom i tužitelja i tuženog kao i vještak Durić Nešković Tatjana (da utvrdi koliko je bilo prekida u isporuci električne energije i koje vrste prekida su bile, te da prekide klasificira prema odredbi člana 66 Opštih uslova), sačinio nalaz i mišljenje na temelju dokumentacije iz spisa, dokumentacije koju je dobio od tuženog i tužitelja te izlaskom na lice mjesta u više navrata, pa je u svom nalazu i mišljenju (koji je dostavio sudu 08.11.2019. godine), naveo da su u periodu od 11.07.2015. godine do 31.12.2017. godine nastali prekidi električne energije na elektroenergetskom sistemu vlasništvo tuženog, te da su u istom periodu i kod tužitelja, koji se napaja el. energijom sa tog elektroenergetskog sistema nastali prekidi el. energije.

Vještak je prekide klasificirao kao (a) prekide u toku radnog vremena i izvan radnog vremena i to: 251 prekid u trajanju od 236:31 (sat:min), od toga 221 nenajavljen (neplaniran) prekid u trajanju od 171:34 (sat:min) i 30 najavljenih (planiranih) prekida u trajanju od 64:57 (sat:min), da je uzrok 17 nenajavljenih (neplaniranih) prekida koji su trajali 24:01 (sat:min) bila viša sila, uzrok 202 nenajavljena (neplanirana) prekida koji su trajali 129:54 (sat:min) bila odgovornost distributera (tuženog), uzrok jednog (1) prekida u trajanju od 17:21 (sat:min) je bila odgovornost tužitelja, a uzrok jednog prekida u trajanju od 0:22 (sat:min) odgovornost Elektroprenosa BiH, te da je ovaj broj prekida relevantan za utvrđivanje nastale štete zbog prekida i zastoja u radu sušara.

Prekida u toku radnog vremena (b) je bilo 159 u trajanju od 117:14 (sat:min) od toga 136 nenajavljenih u trajanju od 79:16 i 23 najavljena u trajanju od 37:58, da je uzrok tih nenajavljenih prekida i to njih 17 u trajanju od 16:51 (sat:min) bila viša sila, 117 tih prekida u trajanju od 59:43 je bila odgovornost distributera (tuženog), jedan taj prekid u trajanju od 2:20 je nastao uslijed odgovornosti tužitelja i jedan prekid u trajanju od 0:22 (sat:min) je bio odgovornost Elektroprenosa BiH, te da je taj broj prekida mjerodavan za utvrđivanje nastale štete zbog prekida i zastoja u radu mašina primarne i finalne proizvodnje, proizvodnje peleta i kotlovnice.

Vještak je naveo da su svi prekidi sistematizirani prema stavovima 1 i 2 odredbe člana 66 Opštih uslova po kojima distributer (tuženi) nije odgovoran za eventualnu štetu koja može nastati uslijed prekida u isporuci el. energijom, ali samo ako se čisto formalno uzme uzrok nastanka prekida, jer po mišljenju vještaka to nije tako ako se uzme u obzir da je veliki broj prekida sa ponovljenim uzrokom i ako se analiziraju razlozi za reagiranje zaštite i razlozi nastanka kvarova.

Osnovni razlog nastanka prekida el. energije prema mišljenju vještaka je stanje predmetnog elektroenergetskog sistema tuženog, nedovoljna financijska ulaganja tuženog u rekonstrukciju, revitalizaciju, preventivno i tekuće održavanje, te uslijed toga što tuženi u svom poslovanju nije dosljedno primjenjivao Pravilnik o tehničkim mjerama za pogon i održavanje elektroenergetskih postrojenja.

Zaključak je vještaka da tuženi uslijed mnogobrojnih prekida nije ispoštovao kontinuitet isporuke električne energije tužitelju kojem je kontinuirana isporuka el. energije od velikog značaja za obavljanje njegove djelatnosti jer strojevi tužitelja rade u zatvorenom proizvodnom procesu (od trupaca do gotovog proizvoda) i prekidi električne energije dovode do zastoja u tom procesu i eventualne štete, s tim da tužitelj ni na koji način nije mogao utjecati na nestanak električne energije.

Tako je vještak utvrdio da su zbog prekida i zastoja u isporuci el. energije u proizvodnim pogonima tužitelja kod nekih mašina nastale tehničke poteškoće pri pokretanju, da se kod sušara nakon svakog prekida mora vršiti ponovno podešavanje parametara sušenja i da za svaku sušaru

i prekid pojedinačno treba najmanje 5 minuta, da zbog dužih zastoja u procesu sušenja rezane drvene građe nastaju greške sušenja, te neplanirano produženje vremena sušenja, da se kvarovi kod četverostrane blanjalice za obradu frize mogu direktno dovesti u vezu sa nenajavljenim prekidima, kao i kod cirkulara, četverostrane blanjalice za obradu štapova i elemenata, kontaktne brusilice i četverostrane blanjalice za obradu frize i podova i da je nakon svakog nenajavljenog prekida potrebo najmanje 10 minuta da se svaka od tih mašina pokrene, da se nakon svakog nenajavljenog prekida prije pokretanja obavezno mora isprazniti drobilica, vibro sito, bubanj i mlin čekićar, te da se kvarovi na glavnim pogonskim motorima tih mašina mogu dovesti u direktnu vezu sa nenajavljenim prekidima el. energije, ali da nenajavljenim prekidima nisu ugroženi pogonski motori rolera matrice pelet prese, te se kvarovi na istima ne mogu dovesti u vezu sa naglim prestankom isporuke električne energije.

Također je utvrdio da pri ponovnom pokretanju motora svih mašina tužitelja ne dolazi do udara na elektroenergetsku mrežu tuženog jer je kod najvećeg broja mašina proizvodnih linija prema provedenom proračunu faktor istovremenog pokretanja motora svih mašina i sušara 0,2 a koji je veoma dobar faktor za ovu vrstu proizvodnog procesa, a tužitelj je ugovorio sa tuženim i povećanu vršnu snagu na 550 kW, tako da uslijed toga ponovno pokretanje strojeva tužitelja nema nikakvu „udar“ na elektroenergetsku mrežu tuženog.

Na ročištu za glavnu raspravu od 27.11.2019. godine vještak je ostao pri svome nalazu i mišljenju, istakao je da je u nalazu obradio i evidenciju prekida koju je sačinio tužitelj i evidenciju prekida od tuženog, da se neznatno razlikuju, ali da je još dodatno uzeo u obzir i prekide evidentirane na obrascu 9,2 TD koji mu je dao tuženi i koji sadrži sve prekide registrirane Scada sistemom koji je automatski i ne može se mijenjati, a da mu zadatak nije bio da utvrdi čiji je spisak prekida točan, nego koliko je u spornom periodu bilo prekida u isporuci el. energijom.

Vještak je tada izjavio i da je uslijed toga što obrazac 9,2 TD sadrži samo rubrike „viša sila, odgovornost treće strane i odgovornost distributera“ a svaka „viša sila“ iz obrasca nije „viša sila“ u smislu Opštih uslova nego je neka od njih u stvari odgovornost distributera, da je onda u tabelama prikazana neboldirana viša sila u stvari odgovornost tuženog kao distributera. Tužitelj nije imao prigovora na nalaz ovog vještaka, dok je tuženi prigovorio da se vještak upustio u utvrđivanje činjenica i prekida koje mu nisu bile zadatak jer je utvrdio više prekida nego što ih je tužitelj imao u svojoj evidenciji, da se vještak bavio pravnim pitanjima i ocjenom ulaganja u elektroenergetski sistem tuženog kojeg faktički nije obišao.

Vještak mašinske struke Savić Dragan je u svome nalazu i mišljenju od 26.12.2019. godine (koji je sačinio nakon nalaza vještaka elektro stuke Hodžić Asima), naveo da je u svom nalazu izvršio procjenu visine štete na drvnim sortimentima u vremenu prekida u snabdjevanju el. energijom i pripremi mašina za rad po dolasku el. energije u proizvodnom pogonu tužitelja, pa je zaključio da je broj angažiranih radnika na radnim mjestima uredno evidentiran u internoj dokumentaciji tužitelja i u skladu je sa poreznim prijavama i potrebama tehnološkog procesa i da nije sporno angažiranje radnika po radnim mjestima, a da nije opravdano očekivati alternativna rješenja za slučaj nestanka električne energije, jer ovakvi slučajevi nisu uobičajeni i da bi se osigurala organizacija zbog ovako čestih nestanka el. energije da bi se morali imati rezervni izvori snabdjevanja el. energijom, što bi proizvelo ogromne troškove i negativno utjecalo na konkurentnost poduzeća tužitelja. Za obračun štete uzeo je u obzir zastoje koje su prema nalazu vještaka elektrotehničke struke nastali odgovornošću distributera (202 prekida u trajanju od 129:54 sat:min). Vještak je naveo da je negativni utjecaj nestanka el. energije prozveo greške sušenja: prozuklost, promjenu boje, krivljenje i vitoperenje, da su pored toga troškovi nastali i u djelu produženja procesa sušenja, jer je bilo potrebno dodatno angažirati komore za sušenje i da je realno bilo očekivati da će po izlazu iz sušare sa ovakvim prekidima biti građa lošije kvalitete, da vještačenje predmetne građe nije bilo moguće izvršiti jer je ista

potrošena, ali je ocijenio, a obzirom na sve okolnosti na kojima se odvijao proces sušenja, da je kvalitet građe bio daleko niži od uobičajnog, te da se ista građa nije mogla iskoristiti sa istim procentom iskorištenosti, zbog nastalih grešaka u sušenju, da dio građe nije bio upotrebljiv za proizvode gdje je bitna prirodna boja, da se dio građe morao dodatno konfekcionirati a dio se morao podvrgnuti dodatnim tretmanima površinske obrade, bajcanje i bojenje, i na kraju dio građe je bio totalno neupotrebljiv za proizvodnju namještaja, tako da je mogao biti korišten samo kao gorivo u kotlovnici. Naveo je da je najveća šteta nastupila u prvoj fazi sušenja kada ventilacija nije mogla da odvede slobodnu vodu sa površine drveta, koja je uslijed kemijskih reakcija proizvela buđavost, što je moralo rezultirati promjenom boje i kvaliteta drveta, rezultat se obično zove prozuklost i truljenje. Pocijenio je da je poslije prekida u snadbijevanju električnom energijom bilo potrebno u prosjeku minimalno po 30 minuta da proces sušenja dođe u isto stanje kao i prije prekida, a nakon resetiranja same automatike. Vještak je naveo da su četiri komore sušile rezanu građu u 2015. i 2016. godini a u 2017. godini 6 komora, da je uslijed nestanka el. energije šteta mogla nastati na elementima i poluproizvodima koji su se nalazili u samom procesu obrade, odnosno u radnoj fazi izvršenja operacija na mašinama ili na ručnom radnom mjestu u slučaju ručnog lakiranja elemenata, jer prilikom prekida operacije nije došlo do završetka iste tako da je nastupila šteta na elementima, da šteta nije totalna, ali otklanjanje štete vršenjem određenih popravkih i prepravkom elemenata na elemenat manjih dimenzija, zbog pojedinačnih intervencija proizvela je troškove koji ne opravdavaju te aktivnosti.

Vještak je zaključio da je:
izgubljena dobit sušara za vrijeme prekida u 2015. godini bila 460,94 KM, za 2016. godinu 1.017,91 KM a u 2017. godini 2.386,84 KM, odnosno ukupno 3.865,69 KM;
da je procijenjena šteta za umanjene vrijednosti daske i elemenata u procesu sušenja u 2015. godini bila 39.487,25 KM ($71,795 \text{ m}^3 \times 550$ koliko je uzeo vrijednost daske), za 2016. godinu 82.164,50 KM ($149,39 \text{ m}^3 \times 550$), a u 2017. godini 155.030,20 KM ($281,873 \text{ m}^3 \times 550$), odnosno ukupno 276.681,90 KM;
da je šteta nastala na drvnim sortimentima - predmetima obrade u ostalim proizvodnim pogonima osim sušara u 2015. godini bila 1.084,91 KM, za 2016. godinu 2.367,08 KM a u 2017. godini 2.317,76 KM, odnosno ukupno 5.769,75 KM;
da je vrijednost škartiranog drveta koje se iskoristilo u kotlovnici ili u proizvodnji peleta 696,00 KM ($11,059 \text{ m}^3 \times 63,0 \text{ KM}$);
da je neto izgubljena dobit za vrijeme za koje pogoni nisu radili zbog prekida u isporuci el. energijom, te vremena neophodnog za ponovno pokretanje svih uređaja i strojeva tužitelja za 2015. godinu 11.726,17 KM za 2016. godinu 27.222,03 KM a za 2017. godinu 39.321,34 KM, odnosno ukupno 78.269,54 KM;
te da je ukupan iznos procijenjene štete koju je vještak imao zadatak procijeniti 363.890,90 KM a taj iznos se dobije kada se saberu sve stavke (svi iznosi šteta koje je naveo vještak) i od tog iznosa oduzme iznos od 696,00 KM.

Vještak je istakao da je procjenu izvršio na temelju dokaza iz spisa, nalaza i mišljenja vještaka elektro struke Hodžić Asima, te obilaskom pogona tužitelja na licu mjesta, a sukladno važećim propisima i normativima.

Na ročištu za glavnu raspavu od 12.03.2020. godine vještak je ostao pri svome nalazu i mišljenju te je osim toga naveo da manifestacije grešaka nisu samo količina građe naložene u kotlovnici jer se umanjene vrijednosti dešava i kroz dodatno konfesioniranje (krojenje) građe kao na primjer kada dasku vrijednosti 800,00 KM od 3 m dužine široku 20 cm zbog grešaka u sušenju samo prepolovite dobit ćete dvije manje daske ali umanjene vrijednosti za 40 do 50 %, naveo je da u iznos od 400,00 KM koja je cijena prosječne vrijednosti daske i drvnih sortimenata uključena cijena sirovine, transporta i proizvodnje rezane građe, da su u cijeni od 550,00 KM uračunati troškovi slaganja građe, manipulacije sa rezanom građom plus troškovi angažiranja

resursa za proces sušenja, da uvećani iznos od 150,00 KM ne predstavlja dobit nego da je to cijena suhe rezane građe koju je on uzeo da je prosječna cijena i po kojoj je radio obračun, da ljudski faktor nije mogao utjecati na proces sušenja jer se taj proces radi automatski.

Tužitelj nije imao prigovora na nalaz ovog vještaka, dok je tuženi prigovorio da je vještak nepotrebno i neosnovano uvećao vrijednost drvene građe, da se bazirao na pretpostavkama da je građa koja nije usmjerena u kotlovnicu, otišla u finalnu proizvodnju što nije vidljivo iz zapisnika, te da je na taj način povećao iznos štete i tužbenog zahtjeva. Tražio je i da sud naloži vještaku da sačini dopunu nalaza i mišljenja što je sud odbio rješenjem od 14.07.2020. godine.

Vještak ekonomske struke Džinkić Drago je u svome nalazu i mišljenju od 10.02.2019. godine i dopune tog nalaza od 03.02.2020. godine koje je sačinio nakon nalaza vještaka Hodžić Asima od 18.11.2019. godine i nalaza vještaka Savić Dragana od 26.12.2019. godine naveo da je njegov zadatak bio da utvrdi visinu plaća koje je tužitelj isplatio radnicima za periode kada nije bilo električne energije kod tužitelja, te visinu plaća koje je tužitelj isplatio radnicima od momenta ponovnog puštanja el. energije do uspostavljanja redovnog procesa proizvodnje, odnosno za vrijeme pripreme za početak ponovnog rada, pa je uzeo u obračun 66 proizvodnih radnika u prosjeku za sve tri godine obračuna što iznosi 88% od ukupnih radnika, a uvidom u obrazac 1002 mjesečna prijava poreza je utvrdio da je tužitelj radnicima isplaćivao plaće za predmetni period, pa je tako sačinio pregled visine procijenjene štete nastale usljed nestanka električne enrgije u periodu od 11.07.2015. do 31.12.2017.godine te je obračunao plaće koje je tužitelj isplatio zaposlenima uslijed zastoja zbog prekida u isporuci el. energije i plaće koje je isplatio za vrijeme koje je bilo potrebno za pripremu i ponovno pokretanje proizvodnje obračunate na temelju iznosa bruto plaće po satu za predmetni period pa je naveo da je za 2015. godinu taj iznos (...) KM u 2016. godini (...) KM, a u 2017. godini (...) KM, odnosno ukupno (...) KM. Osim ovog obračuna vještak je obračunao i druge načine za isplaćene plaće radnicima ali ti obračuni nisu predmet konačno opredijeljenog tužbenog zahtjeva tužitelja pa ih sud posebno ne obrazlaže.

Na ročištu za glavnu raspravu od 12.03.2020. godine vještak je u svemu ostao kod svog nalaza i mišljenja. Tuženi je prigovorio i nalazu ovog vještaka, dok tužitelj na njegov nalaz nije imao prigovora.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženi naknadi štetu koja mu je prouzrokovana obustavom isporuke električne energije u periodu od 11.07.2015. godine do 31.12.2017. godine u kom pravcu je preciziran tužbeni zahtjev po osnovu štete na drvnim sortimentima zbog zastoja sušara i parionice u iznosu od 276.681,95 KM, po osnovu izgubljene zarade tužitelja u iznosu od 78.305,54 KM i po osnovu štete nastale zbog plaćanja radnika za vrijeme nestanka struje i za vrijeme rada do ponovnog uspostavljanja rada, u iznosu od 14.119,97 KM, odnosno ukupno za sve vidove štete iznos od 369.107,46 KM sa pripadajućim zakonskim kamatama i troškovima postupka.

Među parničnim strankama nije sporno da su tužitelj i tuženi zaključili tri Ugovora o snabdijevanju električnom energijom, te da je u vremenskom periodu od 11.07.2015. godine do 31.12.2017. godine dolazilo do najavljenih/predvidljivih i nenajavljenih/nepredvidljivih prekida u isporuci električne energije od strane tuženog.

Među parničnim strankama je sporno da li je tužitelj zbog ovih prekida u isporuci električne energije pretrpio štetu i u kojem iznosu, te da li je tuženi odgovoran za nastalu štetu tužitelju.

U pogledu osnova i visine po svim traženim vidovima štete i odgovornosti tuženog za prekid isporuke i nastalu štetu izvedeni su dokazi saslušanje svjedoka, saslušanje parnične stranke, materijalni dokazi i vještačenja vještaka elektro struke, mašinske struke i ekonomske struke, pa je sud cijeneći savjesno i brižljivo svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno došao do zaključka da je tuženi odgovoran za štetu tužitelju kako ju je opredijelio u uređenom tužbenom zahtjevu od 12.03.2020. godine.

U postupku je utvrđeno da su parnične stranke zaključile tri Ugovora o isporuci električne energije kojim su ugovorena međusobna prava i obveze, da je u toku trajanja ugovornog odnosa u periodu od 11.07.2015. do 31.12.2017. godine dolazilo do najavljenih i nenajavljenih prekida u isporuci električne energije (ukupno 251 prekid i to 30 najavljenih i 202 nenajavljena prekida prema Scada sistemu), da je tužitelj uslijed nenajavljenih prekida pretrpio štetu i da je tuženi uslijed velikog broja tih prekida bez obzira na njihov uzrok, odgovoran tužitelju za pretrpljenu štetu.

Iz nalaza i mišljenja vještaka elektro struke Asima Hodžića koji je sud cijenio kao stručan, objektivan i urađen u skladu sa pravilima struke i etike je utvrđeno da je u spornom periodu bilo ukupno 251 prekid električne energije u ukupnom trajanju od 236:31 (sat:min), od čega je 221 nenajavljenih (neplaniranih) prekida u trajanju 171:34 (sat:min) i 30 najavljenih (planiranih) prekida u trajanju 64:57. Uzroci nenajavljenih (neplaniranih) prekida su: 17 prekida u trajanju od 24:01 – viša sila, 202 prekida u trajanju 129:54 – odgovornost distributera, 1 prekid u trajanju 0:22 - odgovornost Elektroprenosa i 1 prekid u trajanju 17:21 – odgovornost Bukomprom d.o.o., Vještak je sve prekide klasificirao prema odredbama člana 66 Opštih uslova stav 1 i 2 ako bi se razlozi prekida gledali čisto formalno.

Vještak je, osim toga, detaljno obrazložio zašto su 202 nenajavljena prekida odgovornost tužene (distributera) prema članu 66 stav 6 Opštih uslova, a ti razlozi su: reagiranje zaštitnih uređaja u TS „Vlasenica i TS „MHE Tišča“ i isključenje zbog kvara na dalekovodima ili kvara u MHE Tišča. Zaštite u konkretnom slučaju su reagirale kako slijedi:

Zaštita I > - Ova (termička) zaštita reagira kada su AL-Če vodovi DV strujno preopterećeni, tj. kada je strujno preopterećenje vodova veće od dozvoljenog. Razlog za to po mišljenju vještaka je povećan broj potrošača, odnosno povećana ukupna snaga potrošača, a jedino rješenje je povećanje presjeka Al-Če vodova DV;

Reagiranje zaštite I » - Prekostrujna-zemljospojna zaštita reaguje kada Al-Če vodovi dođu u kratak spoj ili što je češće u predmetnom slučaju kada nastane zemljospoj. Kiša i nevrijeme mogu imati uticaj na pojavu zemljospoja zbog neispravnih (starih) ili oštećenih izolatora dalekovoda. Rješenje je zamjena starih (dotrajalih) izolatora sa novim. Također zemljospoj i kratak spoj se događa kada grana drveća (zbog težine snijega, pri nevremenu, vjetru i sl.) dodirne i nasloni se na Al-če vodove. Rješenje je redovno preventivno održavanje, tj. rasjeka drveća u prostoru oko i ispod DV, posebno kod ogranaka DV kod kojih trasa DV vodi kroz šumu.

Reagiranje zaštite U<; Uo> - Obje ove zaštite (smanjenje napona voda i povećanje nultog napona) praktično su zaštite DV pri pojavi pojedinačnih ili grupnih zemljospojeva ili kratkog spoja, može se izvršiti na način opisan za zaštitu I». Zbog neusklađenosti i nekompatibilnosti zaštitnih uređaja i opreme u TS „Vlasenica“ (vlasništvo „Elektroprenos BiH“) i TS „MHE“ Tišča (vlasništvo tuženog), zaštita u TS „MHE“ Tišča prije reagira na kvarove koji su na drugim DV iz TS „Vlasenica“, a koji nisu ni u kakvoj vezi sa DV Šekovići i gdje bi trebala reagirati zaštita u TS „Vlasenica“. Ovakvi se kvarovi ne mogu izdvojiti od kvarova na energetsom sistemu tuženog i oni su obuhvaćeni prekidima za koje je odgovoran tuženi;

Isključenje DV – Razlozi isključenja: interventno održavanje, lokalizacija kvara, proboj izolatora i kvar na linijskim rastavljačima, kvar na ogranku DV, Prekid Al-Če provodnika, remont i kvar u TS „Vlasenica“, remont i kvar u VN postrojenju i MHE Tišča, zamjena opreme u TS

ogranka DV, promjene uklopnog stanja, drvo naslonjeno na AL-Če vodove, zamjena kritičnih stubova, nevrijeme i sl.

Vještak je dao stručno mišljenje da ako se uzme u obzir broj prekida sa ponovljenim uzrokom i analiziraju razlozi za reagiranje zaštita i razlozi nastanka kvarova, odgovornost za prekide snosi tuženi jer je kontinuitet isporuke el. energije kupcu ugrožen, a utvrđivanje standarda kontinuiteta isporuke električne energije i broj prekida je u direktnoj ovisnosti o nastaloj šteti kod krajnjeg kupca.

Zakonom o električnoj energiji („Službeni glasnik RS“, broj 66/02) propisano je da se snabdijevanje električnom energijom vrši sukladno ovom zakonu, Opštim uslovima za isporuku električne energije, tarifnim sistemom za prodaju električne energije i ugovorom koji zaključuju snabdjevač i kupac (član 73); i da krajnji kupac - definiran članom 3 Zakona o električnoj energiji (ovdje tužitelj), ima pravo na naknadu štete koju mu je snabdjevač ili operater distributivnog sistema (ovdje tuženi) prčinio u vezi sa obavljanjem djelatnosti (član 107 stav 1).

Prema odredbi člana 33 stav 1 Opštih uslova (Službeni glasnik RS broj 90/12), o održavanju vanjskog priključka u tehničkom ispravnom stanju brine se isporučitelj električne energije koji održava priključak i koji suglasno stavu 4 istog člana odgovara za ispravnost vanjskog priključka, kao i za štetu nastalu usljed lošeg održavanja.

Članom 49 stav 1 Opštih uslova predviđeno je da je na području gdje elektroenergetska postrojenja onemogućavaju trajnu isporuku energije, isporučitelj dužan da obešteti potrošača na način kako to međusobno, ugovore isporučitelj i potrošač.

Distributer je dužan da obezbijedi kvalitetet, kontinuitet i kvalitete u naponu u snabdijevanju električnom energijom kupca (član 60 Opštih uslova) i nije odgovoran za štetu nastalu prekidom isporuke električne energije, čiji je uzrok viša sila, kvarovi na prenosnoj mreži, djelovanje ispravnih i propisno podešenih uređaja za zaštitu energetske postrojenja, djelovanje trećih osoba, poremećaji i izvanredni režim rada, i traženje dionice u kvaru, pod uvjetima utvrđenim Opštim uslovima i Zakonom (član 66 stav 1 Opštih uslova); kao ni za štetu nastalu prekidom isporuke električne energije izazvanog isključenjem energetske objekata zbog redovnog i izvanrednog održavanja, pregleda i remonta, priključenja objekata novih kupaca, ispitivanja i kontrole mjerenja i proširenja mreže, pod uvjetima utvrđenim Zakonom i Opštim uslovima (stav 2 te odredbe).

Slijedom navedenih odredbi i utvrđenja u ovom postupku tuženi je odgovoran za stanje elektroenergetskih postrojenja koja su u njegovoj nadležnosti, odnosno za mrežu na koju je priključen tužitelj. Nije sporno među strankama da je mreža na koju je tužitelj priključen napravljena 1955. godine. Prema utvrđenjima u postupku tuženi je u tu mrežu minimalno ulagao (sanirao) pa je usljed lošeg stanja na toj mreži dolazilo do prekida do kojih inače ne bi došlo da je tuženi o istoj vodio računa kao dobar privrednik.

Iz tih razloga sud nije našao osnovanim prigovore tuženog na nalaz vještaka elektro struke, a ni tvrdnje tuženog da on ne odgovara za nastale prekide budući da se svi prekidi mogu podvesti pod odredbu člana 66 stav 1 i 2 Opštih uslova koji oslobađaju tuženog odgovornosti za eventualne štete koje nastanu krajnjim kupcima el. energije.

Naime, u odnosu na kupce el. energije (ovdje tužitelj) tuženi je nadležan voditi brigu o elektroenergetskim postrojenjima odnosno mreži na koju dozvoljava priključenje svim kupcima (i fizičkim i pravnim osobama bez obzira na djelatnosti) i brigu o kontinuiranoj isporuci el. energije.

Međutim, u proizvodnim pogonima tužitelja u spornom periodu od 905 dana, odnosno 30 mjeseci bilo je 251 prekida el. energije, što znači da je prosječno prekid bio svaki 3-4 dan ili više od 8 prekida mjesečno.

Vještak je mišljenja da su uzroci 202 nenajavljena prekida regairanja zaštite, ali da su zaštite suštinski reagirale zbog preopterećenja strujnih vodova, zemljospojeva koji su nastali zbog neispravnih ili oštećenih izolatora dalekovoda ili kad grana drveća dodirne Al-Če vodove (potrebna redovna rasjeka drveća), neusklađenost, nekompatibilnost zaštitinih uređaja i opreme u TS Vlasenica (vlasništvo Elektroprenosa BiH) i TS „MHE“ Tišča (vlasništvo tuženog) iz kog razloga TS „MHE“ Tišča prije reagira na kvarove na drugim DV iz TS Vlasenica, a koji nisu ni u kakvoj vezi sa DV Šekovići i gdje bi trebala reagirati zaštita u TS Vlasenica, tako da su to svi uzroci za koje je odgovoran tuženi jer ne održava el. mrežu na način koji bi omogućio smanjenje prekida el. energije i kontinuiranu isporuku iste.

Po ocjeni ovog suda tuženi odgovara za stanje njegovog elektroenergetskog sistema. Stoga kada dozvoljava priključenje na taj sistem korisnicima koji su veliki potrošači kao što je tužitelj i koji imaju svoj proizvodni proces u potpunosti ovisan od redovne isporuke el. energije i sa njima zaključi ugovore u kojima se obveže da će ispoštovati isporuku sukladno zakonu i Opštim uslovima to podrazumjeva kontinuitet i kvalitet isporuke el. energije.

Međutim, tuženi nedovoljno finansijski ulaže u rekonstrukciju, revitalizaciju, preventivno i tekuće održavanje mreže i oglašuje se na primjenu Pravilnika o tehničkim mjerama za pogon i održavanje elektroenergetskih postrojenja, tako da ga to po ocjeni ovog suda čini odgovornim za nastalu štetu tužitelju uslijed evidentiranih prekida u njegovom Scada sistemu, bez obzira na uzrok nastanka tih prekida.

Tužiteljev proizvodni proces se isključivo bazira na električnom pogonu (sušare, blanjalice i ostalo). Prema nalazima vještaka i elektro i mašinske i ekonomske struke kojima je sud u cijelosti poklonio vjeru, svaki prekid u isporuci električne energije dovodi do gašenja proizvodnog procesa, a za samo pokretanje sušara i ostalih mašina radi ponovnog podešavanja svih parametara je potrebno najmanje 5 minuta. U tom periodu (prekid + ponovno pokretanje) mašine ne rade nikako, sirovina koja je u mašinama propada i radna snaga ne može biti upotrijebljena kako je to proizvodnim procesom planirano. Dakle, rad tih mašina nije izoliran segment procesa rada tužitelja, tu su uključeni i radna snaga koja uslijed toga nije iskorištena, a i sirovina koja uslijed tih prekida propada.

Iz rezultata provedenih dokaza proizlazi da tužitelj, koji tvrdi da je uslijed nenajavljenih i najavljenih prekida obustave isporuke električne energije pretrpio materijalnu štetu u pogonima za preradu drveta, tužbeni zahtjev temelji na ugovorima o snabdijevanju, predmetom kojih je kupoprodaja električne energije u skladu sa potrebama kupca i raspoloživim količinama iz elektroenergetskog bilansa. Prema tim ugovorima obveza tuženog je bila da obezbijedi kontinuitet u isporuci električne energije kao jedan od tri kriterija standarda kvaliteta snabdijevanja o kojem se govori u gore navedenim odredbama, a i u nalazu vještaka elektro struke.

Prema tome, a iz svih gore navedenih razloga, po ocjeni ovog suda i pored toga što je prema rezultatima raspravljanja utvrđeno da od 202 nenajavljena prekida električne energije formalnom primjenom odredbi člana 66 stav 1 i 2 Opštih uslova distributer – tuženi ne bi bio odgovoran ni za jedan od ovih prekida, on je ipak odgovoran za sve ove prekide jer su suštinski uzroci svih prekida u tome što je stanje elektrodistributivnog sistema loše, odnosno u tome što distributer ne održava elektroenergetsku mrežu na način koji bi omogućio manji broj prekida, a u

kom slučaju bi postojao kontinuitet isporuke električne energije i tuženi ne bi bio odgovoran za štetu sukladno odredbi člana 66 stav 6 Opštih uslova.

Prigovor tužene da je određeni dio el. mreže u nadležnosti Elektroprenosa BiH i da ne postoji mogućnost da tuženi utiče na popravku tog dijela mreže, odnosno da tuženi i Elektroprenos ne mogu postići dogovor oko načina rekonstruiranja tog dijela mreže ne mogu isključiti odgovornost tužene za štetu koju je pretrpio tužitelj jer isti nije dužan da trpi bilo kakvu štetu iz razloga nemogućnosti postizanja dogovora o održavanju el. mreže dva distributera sa područja BiH.

U Konkretnom slučaju tužena je sa tužiteljem zaključila ugovor o snabdijevanju el. energijom i ona je dužna isporučivati tu energiju sukladno ugovoru, Opštim uslovima i Zakonu, a ako je do neuredne isporuke došlo zbog razloga za koje je odgovoran Elektroprenos u tom slučaju bi to jedino mogao biti osnov da tužena regresnom tužbom potražuje od Elektroprenosa naknadu dijela štete za koju smatra da je isti odgovoran.

Nije osnovan ni prigovor tuženog da šteta koja je nastala tužitelju zbog prekida u isporuci električne energije, nije iskazana prema pravilnim evidencijama prekida isporuke električne energije, koji prigovor su otklonili vještaci u svojim nalazima i prilikom saslušanja, na način da su prihvatili prekide u snabdijevanju električnom energijom i vrijeme trajanja prekida, isključivo na osnovu evidencije tužene koja se vodi u SCADA sistemu, koja je automatska i ne može se mijenjati.

Prigovor tuženog da je i tužitelj doprinio nastanku štete time što nije tražio zaključenje ugovora sa većim stepenom kvaliteta snabdijevanja el. energijom sukladno odredbi člana 64 Opštih uslova prema ocjeni ovog suda također nije osnovan.

Ovo iz razloga što su ugovori koje kupci zaključuju sa Elektrodistribucijom (ovdje tuženi), tipski, sa unaprijed određenim uvjetima (ugovori po pristupu) koji se kupcima (ovdje tužitelj), samo ponude, a oni ih kao takve i prihvate i zaključe bez znanja u kakvom stanju se nalazi elektrodistributivna mreža ili znanja da bi im prema djelatnosti kojom se bave možda trebala druga vrsta ugovora sa višim nivoom kvaliteta snabdijevanja nego što je opći standard.

To što je tuženi tužitelju ponudio ugovor koji se zaključuje sa domaćinstvima iako zna kojom djelatnošću se bavi tužitelj prije se može staviti na teret tuženom jer je on taj koji propisuje uvjete isporuke, najbolje poznaje stanje svoje mreže i njene kapacitete pa je sukladno tome prilikom zaključivanja ugovora bio dužan postupati sa pažnjom dobrog privrednika i tužitelju eventualno ponuditi ugovor sa većim stupnjem kvaliteta kako svojim neurednim snabdijevanjem ne bi uzrokovao štetu koju će na koncu morati nadoknaditi.

Osim toga tuženi se nije čak ni bavio dokazivanjem da bi i da je zaključen neki drugi ugovor između parničnih stranaka isporuka el. energije bila kontinuirana i da prekida ne bi bilo toliko koliko je utvrđeno u ovom postupku u utuženom periodu.

S druge strane tužitelj je u postupku tvrdio (što nije osporeno od suprotne strane) da je sa ostalim privrednicima sa tog područja nudio tuženom ulaganje u mrežu određenih finansijskih sredstava pod uvjetom da mu se ta sredstva refundiraju u određenom periodu kroz račune za utrošenu el. energiju, zatim, svojim sredstvima izgradio trafo stanicu, a sve kako bi ostvario veću naponsku snagu el. energije i smanjio na minimum prekide u opskrbi energijom usljed toga, što po ocjeni ovog suda predstavlja ponašanje i pažnju dobrog privrednika koja se podrazumijeva u ugovornom odnosu kakav je konkretan.

Prema tome po ocjeni ovog suda nema doprinosa tužitelja u nastanku štete koju potražuje konačno opredijeljenim tužbenim zahtjevom ni u pogledu prekida u opskrbi el. energijom, ni u pogledu neiskorištenosti radne snage, a ni drvnih sortimenata kao krajnjih proizvoda tužitelja.

Kada se radi o visini štete po svim osnovama, prema odredbi člana 154, 158, 186, 189 Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", br. 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 i „Sl. glasnik RS“, br. 17/93, 3/96, 39/03, 74/04 i Službeni glasnik RS broj 17/93, 3/96, 39/03 i 74/04 - u daljnjem tekstu ZOO), nalazi vještaka i financijske i mašinske struke bili su temelj za dosudu iznosa navedenih u izreci presude, kako po osnovu štete na drvnim sortimentima koji su se našli u procesu proizvodnje u sušarama, tako i po osnovu izgubljene zarade tužitelja čije ostvarenje je posljedica prekida isporuke električne energije i štete koja je za tužitelja nastala plaćanjem radnika za vrijeme nestanka struje i za vrijeme do uspostave nastavka rada mašina u proizvodnom procesu.

Sud nije našao osnovanim ni prigovore koje je tuženi istakao na ove nalaze također. Naime, prigovori tuženog na nalaz vještaka ekonomske struke su bili paušalni, a što se tiče prigovora da je vještak mašinske struke već uračunao dobit u cijenu daske – drvnog sortimenta u sušari kada je uzeo da je ta cijena 550,00 KM i da je stoga, te svojim pretpostakama povećao tužbeni zahtjev, sud cijeni da ti prigovori nisu osnovani jer je cijena od 550,00 KM za drveni sortiment stvarna cijena. Nabavna cijena daske se ne može uzeti za polaznu točku obračuna štete koja nastane u sušarama jer se mora uzeti u obzir i očekivana dodata vrijednost drvnog sortimenta na sušenju da bi se dobila vrijednost suhe rezane građe, što ni po vještaku, a ni po ocjeni suda ne predstavlja dobit, kako to tuženi tvrdi.

Slijedom gore navedenih utvrđenja nije osnovan prigovor tuženog da on nije odgovoran tužitelju za štetu u iznosima kako je tražio konačno opredijeljenim tužbenim zahtjevom, jer je do prekida i isključenja u snabdijevanju električnom energijom došlo iz razloga za koje prema Opštim uslovima tuženi ne odgovara (zbog više sile, velikih kiša i nevremena).

Ovo stoga što je tuženi svojim propustima u nesmetanom i stalnom snabdijevanju električnom energijom tužitelju uzrokovao nastanak štete te je isti dužan tužitelju i nadoknaditi traženu štetu, kako je i propisano odredbom člana 184 ZOO (poduzeća i druge pravne osobe koje vrše komunalnu ili drugu sličnu djelatnost od javnog interesa odgovaraju za štetu ako bez opravdanog razloga obustave ili neredovno vrše svoje usluge).

Nije osnovan ni prigovor tuženog da sud nije nadležan da odlučuje o konkretnoj šteti i da je nadležna Regulatorna agencija kojoj je nadležnost propisana u odredbama Zakona o električnoj energiji („Službeni glasnik RS“, broj 66/02) i Opštim uslovima za isporuku i snabdijevanje električnom energijom („Službeni glasnik RS“, broj 90/12), jer se sukladno odredbi člana 184 Zakona o obligacionim odnosima u konkretnom slučaju radi o sporu iz sudske nadležnosti.

Odredbom člana 154 stav 1 ZOO je propisano da ko drugome uzrokuje štetu dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Odredbom člana 155 istog Zakona je između ostalog propisano da je šteta umanjeње nečije imovine (obična šteta) i sprječavanje njezina uvećanja (izmakla korist). Odredbom člana 158 istog Zakona je propisano da krivnja postoji kada je štetnik uzrokovao štetu namjerno ili nepažnjom, dok je odredbom člana 189 stav 1 istog Zakona propisano da oštećeni koji je pretrpio štetu ima pravo na naknadu kako obične štete tako i izmakle koristi, a stavom 3 te odredbe je propisano da se pri ocjeni izmakle koristi uzima u obzir onaj dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovnom toku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem.

Da bi postojala odgovornost tužitelja za štetu, potrebno je da šteta postoji, da je uzrokovana protupravnom radnjom ili propuštanjem, da se ta radnja i propuštanje mogu pripisati u krivnju štetnika - tuženog i da postoji uzročna veza između radnji odnosno propuštanja i nastale štete.

Tužitelj je u postupku dokazao da je došlo do umanjenja njegove imovine uslijed velikog broja nenajavljenih prekida i nestanka električne energije, ali i najavljenih koji su trajali i duže od najavljenog – planiranog vremena prekida (štetna radnja) i da on nije imao utjecaja ni na nastanak ni na visinu štete koja je nastupila uslijed mnogih prekida u isporuci el. energijom. Dokazao je i da je prema Opštim uslovima za te prekide odgovoran tuženi, jer činjenica da standardi kontinuiteta isporuke nisu usvojeni (na što je tuženi ukazivao u toku cijelog postupka) ne može osloboditi tuženog odgovornosti za štetu koja kupcima (ovdje tužitelj) nastane uslijed velikog broja prekida zbog neodržavanja elektroenergetskih postrojenja i mreže.

Naime, odredbom člana 66 stavom 6 Općih uvjeta je propisano da krajni kupac ima pravo na naknadu štete uzrokovanu nepoštivanjem standarda kontinuiteta isporuke električne energije od strane distributera.

Da nije postojao kontinuitet isporuke el. energije sud je utvrdio i na osnovu broja prekida u isporuci kojih je u spornom periodu (manjem od dvije godine), bilo ukupno 251 što je prosječno po 8 u toku mjeseca, a što u vezi sa djelatnošću kojim se tužitelj bavi govori u prilog tvrdnji tužitelja da mu nije obezbijeđen kontinuitet.

Neodržavanje mreže sud je utvrdio na osnovu nalaza i mišljenja vještaka el. struke Asima Hodžića koji je detaljno obrazložio da se radi o mreži koja je izgrađena 1955. godine, da ulaganja u mrežu po godinama nisu dovoljna s obzirom na stanje DV Šekovići (godina izgradnje, dužina i razgranatost DV, povećan broj potrošača i sl., od 2005-2017. godine, izuzev MHE Tišća, uloženo ukupno 137.710,77 KM), da bi se potrošačima mogao obezbijediti propisani kvalitet i kontinuitet isporuke el. energije, posebno kod činjenice da se u vrijeme u koje je građen ovaj dalekovod radilo o potrošačima koji su pretežno bili domaćinstva, a da se u poslednjih 15-20 godina radi o većem broju industrijskih potrošača čijim potrebama ovakav „seoski“ dalekovod ne može odgovoriti.

Ovakvo mišljenje je iznijela i vještak. el. struke Tatjana Nešković Durić u svom prvom nalazu gdje je navela da se npr. zamjena stuba može smatrati sanacijom, ali ne i investicijom. Prema tome vještak Asim Hodžić je detaljno elaborirao zašto postojeća ulaganja u elektroenergetsku mrežu nisu dovoljna i nisu u skladu sa Zakonom o električnoj energiji koje mišljenje je prihvatio i ovaj sud.

Prema tome bez obzira na vrste prekida tuženi je odgovoran za nastalu štetu tužitelju jer je broj prekida toliki da se ne može nazvati kontinuiranom isporukom el. energije, odnosno kontinuitetom u isporuci el. energije na koji se tuženi obvezao i Ugovorom koji je zaključio sa tužiteljem i Opštim uslovima (član 66) kao podzakonskim aktom koji je sam donio i kojim se, pored kupaca i sam obvezao.

Odredbom člana 277 ZOO je propisano da dužnik koji zadocni sa ispunjenjem novčane obaveze duguje, pored glavnice i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom, radi čega je tuženi obavezan i na isplatu zakonske zatezne kamate tužitelju za sve vidove štete od nastanka te štete kako je i odlučeno u stavu I izreke ove presude.

Slijedom svega navedenog, a kako je u postupku utvrđeno da je tužitelj pretrpio štetu u traženoj visini uslijed prekida isporuke električne energije za koje je odgovoran distributer (tuženi), da je prema tome tuženi odgovoran za nastalu štetu tužitelju, uslijed toga što nije

ispoštovao ugovornu i zakonsku obvezu da kontinuirano i kvalitetno isporučuje električnu energiju tužitelju koji kao poduzeće ima proces rada zatvorenog tipa i na električni pogon zbog čega je njegovo poslovanje direktno ovisno od kontinuirane isporuke el. energijom (svaki prekid električne energije stvara kod istog i prekid proizvodnog ciklusa i nanosi štetu), odlučeno je kao u stavu I izreke, a temeljem gore navedenih zakonskih odredbi i odredbe člana 176 Zakona o parničnom postupku.

Odluku o troškovima parničnog postupka sud je donio temeljem odredbe člana 383, člana 386 stav 1 i člana 387 ZPP, tarifnog broja 2, 9 i 12 Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad advokata RS iz 2005. godine, vrijednosti spora i opredjeljenog troškovnika od 06.11.2023. godine, a isti se sastoje od troškova za sastav tužbe u iznosu od 1.780,00 KM sa paušalom od 25% u iznosu od 445,00 KM, troškova zastupanja na ročištima održanim dana 05.07.2018. godine, 04.09.2018. godine, 27.02.2019. godine, 04.04.2019. godine, 22.05.2019. godine, 06.06.2019. godine, 04.07.2019. godine, 11.09.2019. godine, 27.11.2019. godine, 12.03.2020. godine, 26.02.2021. godine i 06.11.2023. godine u iznosima od po 1.780,00 KM (ukupno $12 \times 1.780,00 = 21.360,00$ KM), za zastupanje na neodržanom ročištu dana 05.02.2020. godine u iznosu od 890,00 KM (50% od 1.780,00 KM), troškova odsustva iz kancelarije u trajanju od 26 sati u iznosu od 1.560,00 KM ($26 \times 60,00$ KM = 1.560,00 KM), pripadajućeg PDV-a u iznosu od 4.425,95 KM, troškova vještačenja od strane vještaka financijske, mašinske i elektrotehničke struke u iznosu od ukupno 5.873,41 KM, takse na tužbu u iznosu od 4.033,00 KM i sudske takse na presudu u iznosu od 4.033,00 KM, što sve ukupno iznosi 44.400,36 KM.

Preko dosuđenog iznosa tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka koji se odnose na:

Prijevoz vlastitim automobilom u iznosu od 2.419,56 KM, te materijalne troškove upotrebe auta u iznosu od 2.419,56 KM, jer ti troškovi ne predstavljaju nužne troškove u smislu člana 387 stav 1 ZPP o čemu je Viši privredni sud Banja Luka zauzeo svoj stav na sjednici od 05.10.2010. godine.

Zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka, koji se odnosi na paušalne nagrade za prisustvo pripremnim ročištima, odnosno glavnim raspravama, u iznosu od 6.665,00 KM jer advokatu pripada paušalna nagrada isključivo za radnju u postupku za koju su sporedne radnje obavljene (prikupljanje informacija, preglede spisa, predaja podnesaka sudu i pošti i sl. radnje), za koje radnje mu ne pripada posebna nagrada prema ovoj Tarifi, a što nije slučaj kod zastupanja na ročištima.

Troškove za sastav obrazloženog podneska uređenja tužbe i tužbenog zahtjeva nakon vještačenja u iznosu od 1.780,00 KM sa paušalom od 25% u iznosu od 445,00 KM, Odgovora na žalbu u iznosu od 2.670,00 KM sa paušalom od 25% u iznosu od 667,5 KM, Odgovora na reviziju u iznosu od 2.670,00 KM sa paušalom od 25% u iznosu od 667,5 KM jer ti troškovi ne predstavljaju nužne troškove u smislu člana 387 stav 1 ZPP budući da je tužitelj tužbu i tužbeni zahtjev mogao urediti i na ročištu, a da odgovor na žalbu i odgovor na reviziju nisu obvezni u smislu da sud može postupati i bez ovih podnesaka.

Zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka, koji se odnosi na zastupanje na neodržanom ročištu dana 06.02.2020. godine u iznosu od 890,00 KM (50% od 1.780,00 KM), jer za zastupanje na neodržanom ročištu advokatu pripada 50 % nagrade iz tarifnog broja 2 Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad advokata RS.

Odsustvo iz kancelarije od četiri sata u iznosu od 240,00 KM ($4 \times 60,00$ KM = 240,00 KM) obzirom da ročište dana 05.02.2020. godine, za koje je tražena naknada, nije ni održano. Troškove vještačenja u iznosu od 3.006,32 jer su ukupni troškovi vještačenja koje je predumio tužitelj iznosili 5.873,41 KM.

Prema tome, stavom III izreke presude tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova u iznosu od 24.300,44 KM.

SUDIJA
Sandra Radoš - Čatak

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Višem Privrednom Sudu u Banja Luci u roku od 15 dana od dana prijema. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranu